1rs premis internacionals de cultura de l'era digital

EXGAE & CONSERVAS
presenten

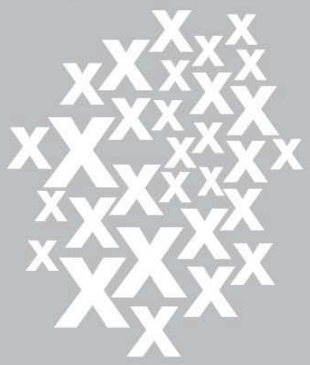

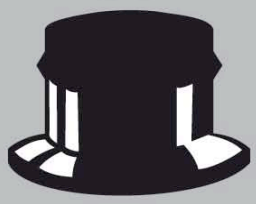

OXCARS 2008

L'esdeveniment de cultura lliure més gran de tots els temps

POSA'T LES TEVES MILLORS GALES

Sala Apolo, 28 octubre 2008, 20.30 h, Barcelona

www.exgae.net/los-oxcars

eXgae & Conservas
presenten

ELS oXcars
L'excel.lència és compartir

El major esdeveniment cultural de tots els temps

UNA EVIDÈNCIA

“Vine amb les teves millors gales”

ÍNDEX

- què són els OXCARS
- gala oXcars
- presentació del llibre col.lectiu: *Los piratas son los padres*
- activitats paral.leles
- fan possibles els oXcars
- eXponsors
- información pràctica
- manifest
- annex: apunts sobre la idea de cultura lliure - què és la cultura de l'era digital

QUÈ SÓN ELS OXCARS

EXGAE & Conservas presenten:

Els premis que agranaran els Grammy, els Goya, els Max…
Els 1ers premis anuals no competitius de la història de la Cultura...
Els 1ers premis internacionals de Cultura de la societat digital compartida...

Barcelona capital mundial de la cultura compartida durant una setmana
Gran Gala dels oXcars, l'esdeveniment que canviarà la història de la cultura
Els oXcars, un gran espectacle
Els oXcars, una evidència

Protegits pel document "l'Avarícia Trenca el sac" que es va fer públic en centenars defòrums, en la premsa i que es va enviar a 287 polítics al juliol de 2008, els OXCARS serà una GALA que neix amb la intención de ser un gran espectacle, una setmana d'esdeveniments que deixaran palesa quina és la increïble cultura de la nostra era, la que tots construïm,compartim i de la qual gaudim.

Més de 200 participants, personatges de tots els àmbits de la cultura nacional i internacional participaran en una gala i una setmana d'esdeveniments de tot tipus per a demanar que la cultura cessi de ser una mercaderia en mans de les entitats de gestió i dels lobbies de la indústria cultural.

Que no limitin i es protegeixin les eines digitals de difussió del coneixement com les

plataformes P2P, en nom d'un progrés democràtic i beneficiós per a tots.

En nom dels "artistes", es posen les traves al nostre accés al coneixement, però els artistes de l'era digital en la seva gran majoria no les protegeixen ni tampoc la societat civil a la que s'acusa de "pirata" en la seva totalitat.

Els artistes diuen "No en el meu nom" a la mercantilització de la cultura, "No en el meu nom" al cànon, "No en el meu nom" a la limitació de les eines digitals.

Els temps han canviat, Internet possibilita l'intercanvi horitzontal d'informació i de

cultura entre tots els ciutadans; i els mitjans de producció cultural han d'adaptar-se a aquesta nova democràcia i no a l'inrevés

Perquè la cultura lliure i col.laborativa és la Cultura de la nostra època, perquè és un fet,perquè ja no hi ha volta enrere...

7 hores non-stop de cultura lliure
New attitude
Un gran esdeveniment de cultura lliure no sols en resposta als últims atacs a les

llibertats en nom de la propietat intel.lectual, sinó també per a popularitzar i compartir “bones pràctiques”.

Els actes s'enllacen de forma sorpresiva. No hi ha enfocament reivindicatiu a l'ús, ningún discurs, cap “pedagogia”, diguem que és una demostració de la força i vigència de la cultura col.laborativa per l'evidència.

Diversió, contingut i impacte.

Els propis artistes paguaran de la seva butxaca per a alliberar les seves obres “presoneres” de la

SGAE.

El que ens estem jugant no són simplement els dividends econòmics, sinó la pròpia concepció de la cultura i el dret a l'accés a la informació (que ens ha costat uns
quants centenars d'anys aconseguir).

La Cultura es dóna per la imitació i la còpia. En l'era digital i de la comunicació, allò digital són els nostres records i la nostra forma de comunicació, és la matèria de la qual està feta la nostra memòria.

La societat civil reclama el lucre cessant de tot el coneixement que s'està retenint i sostraient a l'ús públic en nom de beneficis privats.

Estem destruint un monopoli.
No volem conrear generacions de paràsits culturals, volem un territori cultural viu i productiu.

ELS TEMES QUE ES TRACTARAN:

• La cultura de l'era digital: noves “rendibilitats”

• Ecosistema creatiu de l'era de la comunicación: ara o mai

• Allò digital és la matèria del que està feta la memòria contemporània

• La còpia i els seus beneficis

• Mentides, bits, inquisició i P2P

• 13.000.000 de llars pirates: la pirateria no existeix, els pirates són els pares

• Prohibir la comunicació en l'era de la comunicació

• P2P: de debò volem seguir l'exemple de Pakistan, Xina, França o Sudan?

• Parlem dels intermediaris: la reconversió en temps de crisi. La cultura existia abans de la indústria cultural

• El lucre cessant és el conte de la lletera (i la cultura és la llet)

• Domini públic vs el benefici dels paràsits

• Dret de cita: la clau de l'economia de l'enllaç

Tots els esdeveniments dels OXCARS es retransmetran per streamming a través de:
http://giss.tv/oxcars.ogg

De l'esdeveniment es fará un documental per a la seua circulació massiva.

MÉS INFO:

http://exgae.net/els-oxcars//
http://exgae.net/els-oxcars//programa

LA GALA DELS OXCARS
Els premis OXCARS. UN GRAN ESPECTACLE
L'excel.lència és compartir

Sala Apolo- Barcelona
28 d'octubre a les 20.30 h

Els Premis que es lliuraran el dijous 28 a Barcelona, seran en les següents Categories:

Animació
Cinema
Literatura
Arts escèniques
Música
Premi Galileu Galilei
Premi Demanda Segura
Premi el poder de la xarxa
Premi estafa

ACTUACIONS:

Matt Black (ColdCut) + Tantric Billy
LiveLoom (show AV)
http://www.myspace.com/coldcut

Matt Black i Jonathan Habiti formen ColdCut. En 1991 van fundar Ninja Tune, una discogràfica britànica independent amb seu a Londres. Matt Black va ser pioner del concepte VJing. Entre les seves moltes activitats destaca el llançament de “Re:volution" en 2001, que va coincidir amb les eleccions generals en el Regne Unit. Matt Black ho descriu com "celebration/diss de les polítiques britàniques i de les eleccions 2001”. Més tard van fundar piratetv.net que, des de l'estudi de Spacelab de Coldcut, emetia a tot el món, iniciant un gènere descrit per ells mateixos com "escamot netcasting".

En els oXcars Matt Black farà un one man show utilitzant un nou mesclador audiovisual col.laboratiu anomenat LiveLoom. Creat per Matt i el seu maverick amic matemàtic Tantric Billy, el

sistema està encara en fase de desenvolupament. LiveLoom, que serà gratuït, és un sistema de muntatge per a fer art compartint media online. Coldcut duen molts anys donant suport la màxima de "la informació vol ser lliure", per exemple penjant a internet les multitracks del seu últim àlbum, Sound Mirrors, perquè la gent pugui escoltar-les

sota una llicència Creative Commons. Un altre dels seus axiomes és 'Commune, communicate,

collaborate, create' (Conversar, comunicar, col.laborar, crear). Altres projectes d'art-política online, com revusa.net també fomenten aquesta visió. La seva actuació en els oXcars contribuirà a donar més vida a aquestes idees.

Blender Foundation
Big Buck Bunny (Animació 3D)
http://www.blender.org/

És una fundació independent sense ànim de lucre, que s'encarrega del desenvolupament de Blender, un programa de codi obert punter en el modelatge 3D. Dirigida per Ton
Roosendaal, l'autor original del programa, va ser fundada gràcies a les donacions, possibilitant el desenvolupament del programa, la seva distribució i altres activitats. La meta principal de la fundació és brindar accés lliure a la tecnologia 3D. Blender permet l'accés gratuït a un programari professional dintre d'un sector on programes similars costen milers d'euros. A causa de les seves excel.lents prestacions, ha tingut una gran acollida dintre de la indústria (produccions com Spiderman 2 l'han utilitzat). Actualment s'està portant a terme la producción del primer llargmetratge animat realitzat íntegrament amb programari lliure usant a Blender com principal eina. Es tracta de Plumíferos, projecte que està impulsant el desenvolupament de Blender encara més, sobretot a nivell d'animació i maneig de llibreries a gran escala. S'espera l'estrena de Plumíferos per a finals de 2008.

127.es
Aerenev (actuació multimèdia)
http://www.127.es/

És una galeria d'art digital. Sota llicència de Creative Commons aquest domini d'internet permet a creadors que puguin digitalitzar la seva obra, un lloc on exposar-la, donar-la a conèixer, trobar-se amb altres creadors i obtenir beneficis econòmics del seu treball a través de la publicitat. A través de 127 és possible descarregar-se gratis totes les creacions de la pàgina: música, novel.les, fotografies, poesia, assajos, curtmetratges, dibuixos, animacions, samples, etc. Tot allò que els creadors de 127 vulguin compartir.

El compositor Enrique Sierra, membre del mític grup Ràdio Futura, va ser qui creà el 10 de setembre de 2007 aquest portal de descàrregues gratuïtes, emparant-se en la idea que les noves tecnologies ofereixen la possibilitat de "crear una obra i arribar fins a la seva publicació sense necessitat d'intermediaris". A la setmana de la seva creació més de 223 creadors es van registrar i ja contava amb més de 400 obres publicades, totes sota llicència Creative Commons.

A la gala dels oXcars 127 presentarà a Aerenev. Aerenev està compost per un teclat-sintetitzador, una bateria electrònica, una guitarra elèctrica i una veu. Des de 1997 ha evolucionat des de la experimentació cap a un pop electrònic amb pornotendresa en els textos i teixidures sintètiques en l'escena. Mentre ha publicat 4 treballs: Repleta [Surco-1997], Bonita [Everlasting-2002], Preciosa [Everlasting-2004] i Resplandeciente 4x4 [127-2007]

Wu Ming Foundation
The old new thing (lectura musical)
http://www.wumingfoundation.com

El 1994 un grup d'artistes i activistes decideixen adoptar una identitat comuna i denominar-se Luther Blisset. La seva finalitat és provocar un infern en la indústria cultural. Junts volen contar una gran història i crear una llegenda, donant llum a un nou heroi popular: Luther Blisset. Aquest "escamot" organitza campanyes de solidaritat amb víctimes de la censura o la repressió.
Però sobretot realitza burles mediàtiques com forma d'art, explicant o reivindicant quins defectes del sistema ha utilitzat per a publicar o fer públiques notícies falses. El 1999 va tenir lloc l'aparició més coneguda de Luther Blisset, al figurar com autor de la novel.la anònima i col·lectiva Q, publicada al març per l'editorial Einaudi i traduïda amb rapidesa al castellà (per l'editorial Mondadori), anglès, alemany, neerlandès, francès, portuguès de Brasil, danès i grec. A pesar de la seva inusitada factura i de les peculiars característiques de l'edició (que, anticipant-se a les llicències Creative Commons, autoritzava en el peu d'impremta a la manipulació i reproducció total o parcial de la novel.la, sempre que fóra sense ànim de lucre) la novel.la Q va arribar a ser un important èxit de vendes venent milers de còpies.

El 1999 el projecte Blissett finalitza i alguns dels seus integrants formen, a partir del 2000, Wu Ming. De 2000 a 2006 el projecte més ambiciós de Wu Ming ha estat 54, una novel.la amb desenes de personatges ambientada en 1954 i traduïda a l'anglès, neerlandès, castellà i portuguès. El 2007 Wu Ming edita una història de jazz radical dels anys seixanta: The old New Thing (2 cd + llibre). El llibre narra una història de jazz i de lluites pels drets dels afroamericans, al Brooklyn de la primavera de 1967. Wu Ming1 participarà en la gal·la dels premis oXcars amb una presentació musico-literària.

A més presentarà el seu llibre The New Thing el dia 29 d'octubre en la Sala Conservas (veieu ACTIVITATS PARAL.LELES).

Pirate Bay
Amenaces legals (perfo-lectura)
www.thepiratebay.org

The Pirate Bay és el tracker de BitTorrent més gran del món (més de 2 milions d'usuaris. BitTorrent és un protocol per a compartir arxius, que permet transferències d'arxius grans d'una manera confiable i ràpida. Aquest és un tracker obert, on qualsevol pot baixar arxius torrent. Per poder pujar arxius torrent, escriure comentaris i missatges personals has de registrar-te al lloc. Això és, per descomptat, gratuït.

The Pirate Bay sols treu torrents si el nom no coincideix amb el contingut. Hom ha de saber el que està baixant. El 31 de maig de 2006, aproximadament 50 membres de la Policia Nacional Criminal Sueca van fer una redada en un centre de dades que allotjava els servidors de "The Pirate Bay". Allí, van confiscar tots els seus servidors al·legant que emmagatzemaven continguts il.legals. Tres persones de 22, 24 i 28 anys van ser arrestades a la redada. No està clar el perquè_ d'aquesta redada. No obstant això la televisió sueca ha comentat que podria haver-se debut a causa de pressions del govern nord-americà. En tot cas, un dels efectes d'aquesta operació va ser augmentar l'afiliació del Partit Pirata, que es va posicionar fermament contra aquesta. El 2 de juny la web va tornar a ser accessible. Sols els arxius torrent són guardats al servidor. Això significa que no guarden material amb copyright i/o il.legal. Per tant no és possible responsabilitzar a les persones darrere de The Pirate Bay pel material que està sent distribuït utilitzant el tracker. Qualsevol queixa sobre copyright i/o per organitzacions lobbistes va a ser ridiculitzada i publicada al lloc.

Algunes d'aquestes amenaces seran presentades públicament als oXcars.

Griffi (Sólo Los Solo)
(actuació Hip-Hop)
www.myspace.com/delpalorecords

Possiblement el millor productor i Dj de Hip-Hop a nivell estatal del moment. A les seves esquenes

té produccions tan espectaculars com els tres discos de Sólo Los Solo, gran part del nou disc de Mala Rodríguez “Malamarismo”, el nou disc de Aqeel “Beats & Voices”, tot el disc de “Vidalogia” de Tremendo i alguns temes de "Mœsica para Enfermos” de Tote King.

En concert, Griffi fa vibrar a tot l'aforament amb les seves anades i vingudes de l'agulla sobre els beats amb una profunda harmonia, creant una atmòsfera que gairebé es pot tocar. En 2007 va sortir a la venda el primer LP del projecte Los Impresentables Chacho Brodas, un projecte molt personal en el qual col.laboren artistes de la talla de Mala Rodríguez, Tote King, Tremendo i Aqeel. L'objectiu d'aquest projecte és fer Hip-Hop amb el que tinguis a mà i sorprendre amb la manera, forma i vacil.li.

Sólo Los Solo, és un grup de Hip-Hop barceloní format el 1997 per Juan Solo (Mc) i Griffi, DJ i productor. Ambdós són integrants del col·lectiu barceloní Funkomuna. El seu primer LP es va titular "Retorno al principio". Durant el 2000, Griffi va publicar un àlbum en solitari, "Akay Lama en el funkarreo del 2015", amb produccions pròpies acompanyato de diversos artistes al micròfon.
Entre ells estaven Payo Malo, Mucho Muchacho o Tremendo. A l'any següent publiquen un nou manxi ("S'taway / Supra B-boy 2015") avenç del seu segon LP "Quimera", aquesta vegada a través del seu propi segell discogràfic, Del Palo. Aquest LP tenia unes produccions més experimentals i en certa manera va demostrar la varietat de registres de que disposava el grup.

Amb aquest disc van obtenir el reconeixement en diverses publicacions com millor disc i millor directe nacional (Go Mag) o els premis Micro de platino sota criteri dels lectors de Hip Hop Nation a la millor cançó i millor portada. Després d'aquest ritme frenètic de producció, van haver de passar quatre anys fins que en 2005 van publicar el seu nou LP titulat "Todo el mundo lo sabe" i com venia sent habitual, precedit d'un manxi avenç "El chico del 9".

Guillermo Zapata
Y todo va bien (cinema)
www.ytodovabien.com
www.loquetuquierasoir.com/
http://www.filmica.com/casiopea/

"Lo que tu_ quieras oi_r" és el curt més vist del món. Ha estat descarregat 74 milions de vegades. El seu director, Guillermo Zapata, en comptes de distribuir-lo per festivals i televisions el va pujar directament a la xarxa amb una llicència copyleft. És el tercer vídeo més vist de la història de Youtube. És l'únic clip de ficció en un Top 20 dominat per videoclips i curiositats. És també l'únic en castellà. Ha tingut tanta audiència com les pel.lícules dels Oscar.
Guillermo Zapata té 28 anys i és guionista d'Hospital Central i presenta en els oXcars el seu segon curt: Y todo va bien.

Pablo Soto (desenvolupador)
http://pablosoto.blogspot.com/

És considerat un dels pioners del P2P, juntament amb altres distingits creadors com Justin Frankel (Gnutella) i Shawn Fanning (Napster). Conferenciant freqüent en fòrums nacionals i internacionals, ocasionalment és professor convidat en diverses universitats nacionals. Els seus progressius assoliments han obtingut reconeixement en premsa internacional incloent CNN, The New York Times, Reuters, AP, USA Today, C/Net, Rolling Stone, CBS News, San Jose Mercury News, entre molts altres. Recentment Promusicae li ha demandat per 13 Milions d'Euros pel seu programa Manolito P2P. Pablo Soto té 24 anys.
La presència de Pablo Soto en els oXcars no serà presencial.

The BitTorrent man (nerd songs)
World Wild West
http://www.nerdpunk.com/

Brent Simon és “un nerd”. No hi ha truc aquí. Els contes de Brent són reals. Brent ens presentarà els seus grans èxits de Youtube.

Leo Bassi (acció)
www.leobassi.com

Leo Bassi és un artista polifacètic. A més de la seva reconeguda trajectòria teatral, ha estat creador durant molts anys de grans esdeveniments a l'aire lliure; ha col.laborat en programes de TV i ha fet múltiples incursions en el món del cinema. Reconegut mundialment per les seves extravagants actuacions teatrals i les seves innombrables accions provocadores, Leo Bassi descendeix d'un antic llinatge de comediants excèntrics i de pallassos circencs vinguts de tota Europa. La vida de Leo Bassi està envoltada d'un anecdotari impressionant. Podria dir-se, sense por a exagerar, que és un tipus excepcional. Els seus actes provocatius, així com les increïbles històries que li han acompanyat durant tota la seva vida així ho demostren.
En la gala dels oXcars Leo Bassi vindrà a cobrar alguna cosa que se li deu.

FreeCinema (cinema)
http://freecinema.org/

Una organització de directors de cinema, que promou el cinema realitzat en open source i els moviments del programari lliure. Per exemple la producció “nothing so strange” de Brian Flemming, un fake documental sobre l'assassinat de Bill Gates, deixa lliure la totalitat dels seus enregistraments.

Alan Toner
A day in life... (vídeo-literatura)
www.piratecinema.org
http://knowfuture.wordpress.com/

Alan Toner és un investigador de la propietat intel·lectual i de les comunicacions.
Reparteix la seva vida entre Nova York, Buenos Aires, Roma, Berlín i Dublín. Des de 1973 barreja temàtiques sobre el dret, l'alcohol, la política i els mitjans en diversos idiomes. Ha col.laborat amb l'Information Law Institute i l'Engelberg Center on Law and Innovation de la Universitat de Nova

York i ha escrit per a Mute o Diagonal. Actualment està involucrat en l'oposició a la nova Directiva d'Aplicació dels Drets de Propietat Intel.lectual i segueix de prop tota la polèmica que generen temes com el p2p i la pirateria. Alan Toner presentarà “A day in life...": s'ha armat molta revolada per la indiferència dels usuaris d'Internet cap a la santedat de la llei de copyright. "A day in life..." se centra en el canvi antropològic, en com vam descobrir la cultura i com la utilitzem per a relacionar-nos amb els altres. Els individus formen comunitats que s'aproximen més als seus interessos que l'oferta comercial. Les seves opcions canvien, l'economia del seu dia a dia també i sorgeixen noves problemàtiques. El text, que segueix a un individu d'una d'aquestes comunitats durant 24 hores, explora aquests processos i els seus espais socials, fent una foto de les subcultures del segle XXI amb una salutació ocasional al passat.

Molle Indústria Free <Culture Game (joc)
http://www.molleindustria.org

És un projecte que tracta d'unir una actitud media activista i crítica vídeo lúdica. L'objectiu és explorar la potencialitat persuasiva del mitjà i deconstruir la reptòrica dels jocs de vídeo mainstream. I, probablement, divertir-nos.

“Per a Déu sols hi ha una cosa impossible: trobar-li algun sentit a les lleis de copyright d'aquest planeta”.
Mark Twain

“La llei sobre Copyright està totalment desfasada. És un artefacte de *
Gutemberg. Com és un procés reactiu, probablement hagi de destruir-se totalment per a corregir-lo”.
Nicholas Negroponte

“Allò bo ja no és de ningú, ni tan sols de l'altre, sinó del llenguatge o la tradició”. Jorge Luis Borges

“El desig de ser recompensat per la teva creativitat no justifica privar al món en general de tota o part d'aquesta creativitat”.
Richard Stallman

“Ataco el culte a l'individu, als ególatres, als intents d'apropiar-se de noms i paraules per a fer un ús exclusiu d'ells. Rebuig el concepte de copyright. Agafa el que puguis utilitzar. Rebuig el concepte de geni. Els artistes són com qualsevol altre”.
Luther Blissett

“La cobeja genera escassesa i vam viure en temps d'escassesa. Necessitem abundància de pensament. Necessitem pensar generosament per a poder generar generosament”.
Vandana Shiva

Platoniq (xarxa) S.O.S i Burn Station
http://www.platoniq.net

Platoniq és un grup de productors culturals i desenvolupadors de programari amb base a Barcelona des del any 2001. Inspirats en la xarxa i les seves formes d'habitar-la, Platoniq tracta de baixar Internet al carrer i difondre, formar o compartir altres formes d'actuar sobre la informació, el coneixement i la cultura connectada. Entre els seus últims projectes es troba el projecte Burn Station, una estació copiadora d'àudio documentación i música lliure de drets i la creació de la llicència copyleft Aire Incondicional. Platoniq investiga sobre els possibles usos socials de la tecnologia amb la idea de trobar estratègies més eficaces que desemboquin en noves formes de comunicació, formació, en nous tipus de treball o participació ciutadana com en el seu projecte banc comú de coneixement. El resultat del seu treball genera innovadores eines i metodologies d'investigació col.lectiva, A més d'un ampli arxiu audiovisual sota llicències lliures en Internet. En la gala dels premis

oXcars estrenaran el seu projecte S.O.S..

S.O.S

Des de fa més de 150 anys l'Speaker's Corner (el racó de l'orador) ha estat una de les atraccions més populars de Londres. Cada diumenge pel matí qui vulgui donar la seva opinió sobre qualsevol assumpte i qui vulgui escoltar-la o rebatre-la, pot fer-ho en el punt de trobada entre Oxford Street i Hyde Park. Símbol de la llibertat d'expressió, l'Speaker's Corner té el seu origen en el segle XIX quan moltes idees no trobaven canals per a la seva manifestació en ple naixement dels moviments de masses. Aquest lloc va ser freqüentat per Karl Marx, Vladimir Lenin, William Morris o George Orwell.

S.O.S és un kit per enregistrar anuncis (ofertes, demandes i denúncies) en espais públics i esdeveniments, inspirat en l'Speaker's Corner i lligat a l'experiència d'altres projectes de Platoniq com Burn Station i Banc Comú de Coneixements. Busca posar en contacte a persones amb interessos en comú d'una mateixa zona que vulguin compartir informació i recursos. Els interessats graven anuncis amb l'aplicació S.O.S. que són classificats i consultables en Internet segons temàtiques i paraules clau. Quan el sistema troba equivalències entre missatges o respostes concretes a anuncis, s'envia automàticament un sms als interessats per a concretar una possible trobada o intercanvi.

S.O.S busca generar polítiques de re-aprofitament de coneixements significatius, útils, en via de desaparició o re-apropiats, tant en zones urbanes com rurals, a partir d'ofertes i demandes locals. Aquest projecte s'inscriu en la línia del treball de Platoniq que investiga sobre formats públics col.laboratius aplicant els efectes positius del programari lliure i els sistemes P2P en els àmbits de la (auto)formació i la participació ciutadana.

Realidades Avanzadas/Conservas (performance)
http://conservas.tk/?page_id=27

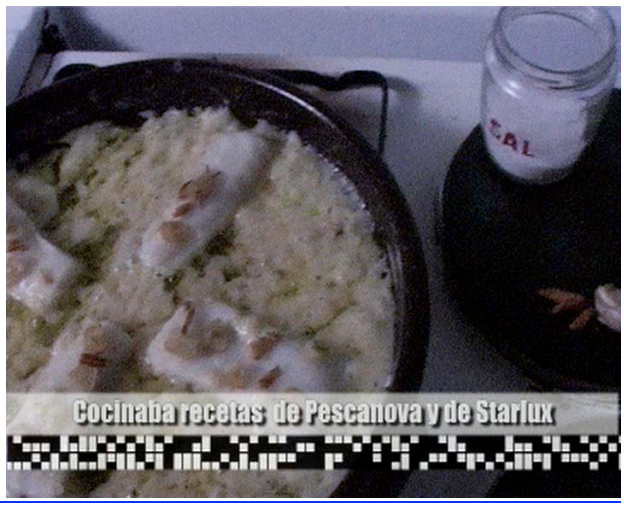

Sembla que vivim moments de crispació ciutadana. S'estan produint fisures en les nostres formes de vida: masses enervades exigint l'article 47 al carrer i demanant habitatge per a tots, intercanvis descontrolats d'informació en la xarxa, ciutadans usant la ciutat a pler i cantussejant melodies com si fossin seves. S'està perdent el respecte a la propietat. Aquesta performance-conferència interactiva proporciona a governs, partits polítics i grans poders fàctics en situació de crisi, solucions participatives per a apaivagar el descontentament ciutadà, aclarir tots els malentesos i evitar que la ciutadania acabi prenent-se els drets pel seu compte. Fundación Realidades Avanzadas – un especulador, un vot. Un muntatge per a performers, motion graphics, vídeos tàctics, públic i sistemes telemàtics de participació democràtica. Un espectacle tan copyleft que t'ho pots dur a casa.

CONSERVAS és un espai canviant per a la creació, l'intercanvi, les connexions, l'experimentació, l'aprenentatge i la transformació en general. Conservas és també una companyia de teatre i intervenció. Conservas produeix accions, media-accions i altres eines. Conservas és, per últim, un festival bienal que ens permet veure i repensar el que està passant. Conservas no és un placebo cultural.

K-Sero + Of://TV [Telenoika.net]
"The 23 copyleft Session" (sessió AV)
http://www.telenoika.net
http://www.subwoofus.org
http://www.offtv.info

K-sero aka (Sergi Casero) i Of://TV aka (Xavier GiberT) són dos dels creatius que representen l'amalgama d'artistes audiovisuals que formen l'A.C. Telenoika. L'Associació Cultural Telenoika és una organització sense ànim de lucre que va ser fundada per persones interessades en la cultura audiovisual al febrer de 2000. Funciona com una plataforma de nous esdeveniments artístics, socials i culturals a través de l'experimentació i la creació amb noves tecnologias audiovisuals. L'origen del nom telenoika està en el vocable de Roy Ascott telenoia, que descriu l'ànima crítica i connectada de Telenoika, que projecta com la televisió està afectant a la societat en la que vivim i com la rebutgem per a obrir i compartir les nostres ments en un context de conectivitat global en xarxa.
Actualment Telenoika està formada per un grup de persones relacionades amb la creació audiovisual mitjançant l'ús de les noves tecnologies que mostren un gran interès en la investigació i desenvolupament de vies alternatives de comunicació humana i expressió artística.

En la gala dels oXcars presentaran "The 23 copyleft Session", una sessió audiovisual que empra en la seva totalitat material registrat en llicències lliures. Empren música de diferents NetLabels que treballen amb llicencies Creative Commons. En l'apartat de vídeo utilitzen material generat per l'A.C. Telenoika, en la seva totalitat material copyleft.

*Es denomina netlabel als segells discogràfics que distribueixen la seva música en formats digitals (normalment MP3 o OGG) a través de la xarxa. La principal diferència entre els segells online i els tradicionals està en l'ènfasi que posen els primers en les descàrregues gratuïtes, tot el contrari a les publicacions en mitjans físics (CD, vinil o DVD). Amb freqüència, la música es llança amb llicències que potencien la compartició, com per exemple llicències Creative Commons.

Filastine (Live Session)
www.filastine.com

Filastine crea una música que fusiona gèneres, barrejant Hip-Hop amb altres ritmes del carrer per a construir un nou territori sonor caracteritzat pel nomadisme, la col.laboració, la ciència del beat i el massive bass. Filastine ha dut el seu so a tot tipus de clubs i festivals del món sencer amb el seu ordinador portàtil, els accionadors Midi, l'altaveu i la percussió muntada en un carro de la compra. En 2007 Filastine participó en grans festivals com teloner de Coldcut al Marroc, Diplo a Portugal i Rebel Família al Japó.
La música de Filastine ha estat emesa en el programa de ràdio britànic de Mary Anne Hobbs i el difunt John Peel i va arribar al nº 15 en les llistes de les ràdios independents franceses. Menys conegudes són les seves aparicions en emissores de ràdio pirata d'Amèrica o les seves més de 50.000 baixades en la xarxa de la seva mix en Blentwell.com.

Filastine va fundar l'Infernal Noise Brigade, una banda de 20 instruments activa en moviments radicals internacionals. Va produir un disc de Majmouat AbdelHakim, un grup del carrer de Marrakesh i també compon per al conjunt de ball butoh P.A.N. Per a Filastine el so és una eina

d'acció directa: porta a terme intervencions d'àudio guerrilla i ha estat agredit o arrestat per tot tipus de policies durant la realització dels seus treballs.

La Màquina de Turing (Live Set)
www.maquinadeturing.tk
www.telenoika.net

El directe audiovisual de La Màquina de Turing és la recreació del món particular d'un grup de músics, cantants i vídeocreadors. La música electrònica en directe serveix de fil conductor per a un petit univers personal construït a força de metàfores visuals, atmòsferes sonores i emotivitat en les veus. Amb un rerefons crític i compromès servint-se de simbolisme i poesia , la curiositat i la voluntat d'experimentació converteixen el Live de La Màquina de Turing en un laboratori d'improvisació i investigació audiovisual.

Precises sincronies/sintonies AV, jocs narratius i escenografia experimental conduïdes per beats trencats,densos subgreus i fosques teixidures s'entrellacen i confonen en sonoritats properes al breakbeat, els ritmes dubstep i el mes furiós drum'n'bass, combinats en un set eclèctic i de personalitat.

Presentació en la Gala dels oXcars del llibre col.lectiu:

Los piratas son los padres. 45 “autors” +1

com s'ha escrit aquest llibre? Aquest llibre s'ha escrit per als oXcars.

A les següents persones/grups ha estat proposat escriure/il.lustrar en un màximo de 400 paraules u o tots “els temes” que han servit d'esquelet al Manifest que ve a continuació.

Exclosos els estils/formats teòrics o assagístics.
Termini: un mes i mig.
Remuneració entre 50€ i 120€ segons el criteri d'"autor". Molts no han volgut rebre remuneració o l'han invertit en la sostenibilitat d'algun projecte.

La identitat dels altres autors s'ha revelat a cadascun en un segon moment. Per últim s'han triat col·lectivament el títol i la llicència. El llibre, que es pot descarregar online, es ven en paper per 3€ per a poder finançar els seus costos i la seua reedició.

I aquí ELS TEMES:

• La cultura de l'era digital: noves “rendibilitats”

• Ecosistema creatiu de l'era de la comunicació: ara o mai

• Allò digital és la matèria del que està feta la memòria

contemporània

- La còpia i els seus beneficis
- Mentides, bits, inquisició i P2P
- 13.000.000 de llars pirates: la pirateria no existeix, els pirates són els pares
- Prohibir la comunicació en l'era de la comunicació
- P2P: de debò volem seguir l'exemple de Pakistan, Xina, França o Sudan?
- Parlem dels intermediaris: la reconversió en temps de crisi. La cultura existia abans de la indústria cultural
- El lucre cessant és el conte de la lletera (i la cultura és la llet)
- Domini public vs el benefici dels paràsits
- Dret de cita: la clau de l'economia de l'enllaç

Els autors:

Alqua: made in community. http://www.alqua.org/

Richard Stallman (http://www.gnu.org/home.és.html)
: programador i la figura més rellevant del programari lliure. Els seus majors assoliments com programador inclouen l'editor de text Emacs, el compilador GCC, i el depurador GDB, sota la rúbrica del Projecte GNU. Però la seva influència és major per l'establiment d'un marc de referència moral, polític i legal per al moviment del programari lliure, com una alternativa al desenvolupament i distribució de programari privatiu. És també inventor del concepte de copyleft (encara que no del terme), un mètode per a llicenciar programari de tal forma que aquest romangui sempre lliure i el seu ús i modificació sempre reverteixin en la comunitat.

Jaromil (http://jaromil.dyne.org)
: se li coneix també amb el nom de Rasta Code, és un programador de programari lliure, artista dels media i activista.

Vacuum cleaner http://www.thevacuumcleaner.co.uk
Col.lectiu de resistència cultural cap a un elegant canvi social i ecològic radical.

Telekommunisten (http://www.telekommunisten.net):
Dmytri Kleiner promotor de programari en Canadá i investigador independent sobre les interseccions de l'art, de la tecnologia i de l'economia política.
Dmytri és co-fundador de Telekommunisten, un col.lectiu germà canadenc amb base en Berlín.
Telekommunisten emprèn projectes pràctics i simbòlics que examinen qüestions de comunicació i propietat, promovent l'ideal d'un treballador/productor com forma de la lluita de classes.

Carlos Sánchez Almeida: llicenciat en Dret, es col.legia com advocat en 1987. Soci director de Bufet Almeida, Advocats Associats. Especialitzat en dret d'Internet i noves tecnologias, ha estat membre de Fronteres Electròniques España.Llibres publicats: "Todo esta_ en venta. Globalizacio_n, Internet y Derechos Humanos" (2000), "La Ley de Internet" (2002), "República Internet" (2004).
http://www.republicainternet.com

Jorge Cortell: ciutadà del món i de la xarxa, nascut a Europa. Hacker i activista.
Ex-professor extra-universitari de "Propietat Intel.lectual " en el Màster d'Aplicacions Multimèdia de la Universitat Politècnica de València, d'on va dimitir sota pressions de la Motion Picture Association of America i Promusicae per una conferència que va donar on sostenia que la "Propietat Intel.lectual" no existeix, i que compartir és bo. Actualment forma part del consell d'administración d'una empresa productora de música, i dirigeix una empresa de programari lliure i tecnologia mèdica que exporta als cinc continents.
www.cortell.net

Carlos Sues
http://www.filmica.com/carlosues/.

Emmanuel Rodríguez: Editor de Traficantes de Sueños.
http://traficantes.net/

Universidad Nómada: des del any 2000 la Universitat Nómada constitueix un laboratori anticapitalista, antirracista, decolonial i feminista d'organització de la producció i la transmissió teòrica i intel.lectual.
www.universidadnomada.net/

Hamlab / Patio Maravillas: el Hamlab és el laboratori autogestionat del grup hacktivista del Pati Maravillas
http://www.patiomaravillas.net/hamlab
http://hamlab.patiomaravillas.net/index.php/Portada

Xavier Theros - Accidents Polipoètics: va nèixer un brillant migdia de la primavera de 1963, quan tot just contava amb el do de la paraula i no tenia ni un pèl en el cap. Des de llavors, duu més de deu anys d'activitat en els escenaris més insospitats amb Accidents Polipoètics, en companyia de Rafael Metlikovez, amb qui acaba de publicar el llibre "Todos tenemos la razo_n" (Ed. La Tempestad), amb el qual ens delecten amb la seva particular visió del món i de la història, utilitzant per a això grans dosis d'humor, d'absurd, de mala llet i un simbòlic mirall retrovisor de 600.
http://blogdeaccidentspolipoetics.blogspot.com

Teresa Malina /compartir es bueno
http://www.compartiresbueno.net

Franco Berardi, "Bifo" militant anarco-obrerista (anarcooperaista) segons la seva pròpia definición.

Participa en el moviment del 68 des de la Facultat de Filosofia i Lletres (Bolonya) i en l'experiència de Potere Operaio a fins dels 70. En 1970 publica el seu primer llibre, "Contro il lavoro" (Feltrinelli); en 1975 és fundador de la revista del moviment A/Traversa i des de 1976 és redactor de la famosa Ràdio Alice. És perseguit juntament amb Negri en el famós operatiu de repressió del 7 d'abril de 1977, fugint a París, on és ajudat per Deleuze i Guattari. Publica en francès "Enfin le ciel est tombè sur la terre" (Seuil). Torna a Itàlia el 1985 on publica "La barca dell'amore si è spezzata" i des de 1989 publica l'opúscle Cyberpunk. És creador del lloc web Rekombinant (http://www.rekombinant.org/media-activism/)

El seu últim llibre, "La fábrica de la infelicidad", traduït al castellà pot baixar-se complet del lloc:
http://www.sindominio.net

Javier Cuchí: webmaster, autor, i juanpalomo de la bitàcora «El Icordio». Membre de la Asociación de Internautas, a la Junta directiva de la qual pertany des de setembre de 2007; responsable del recén nascut projecte Linux-GUAI (Grup d'Usuaris de l'Associació d'Internautes); membre del Consell Assessor d'Hispalinux. No és posseïdor de majors mèrits, encomanes ni condecoracions des que, en 1963, va ser guardonat al col.legi amb la medalla "Premi a l'Aplicació" en la seva categoria de llantó amb distintiu vermell (el de "roig" quedava lleig, a l'època). Definit per algun dels seus sis o set lectors com «un senyor que sempre està empipat». És funcionari públic i guanya molt poca pasta, així que res, ni cas.
http://www.elincordio.com

Hugo Pardo Kuklinski: investigador i desenvolupador d'aplicacions web institucionals i mobile Web 2.0 (Projecte Campus Móvil - 2008). Doctor en comunicació Audiovisual i Publicitat, Universitat Autònoma de Barcelona. Professor Titulat del Departament de comunicació Digital de la Universitat de Vic. Visiting Professor al Human-Computer Interaction Group, Stanford University, EEUU (2007). Autor del llibre "Planeta Web 2.0. Intel.ligència col.lectiva o mitjans fast food" (Grup de Recerca d'Interaccions Digitals, Universitat de Vic. Flacso Mèxic. Barcelona / Mèxic DF. 2007). Coordinador del projecte "Campus Móvil. Mobile devices and Web 2.0 applications. Towards to design a prototype of university teaching innovation" (Beca Programa J.Castillejo. Ministeri d'Educació i Ciència. Espanya).
http://digitalistas.blogspot.com

Cristóbal Cobo: professor. Director de comunicació i Noves Tecnologies, FLACSO-Mèxic. Doctor en Ciències de la comunicació (Universitat Actònoma de Barcelona)
http://e-rgonomic.blogspot.com/

David Maeztu: advocat, activista pel copyleft i la llibertat dels autors a l'hora de decidir la forma de gestionar els drets que la llei els concedeix. Estudiós del dret a la llibertat d'expressió a Internet i en particular dels drets i obligacions dels blogs a través del lloc derechoynormas.blogspot.com.
http://derechoynormas.blogspot.com

Miguel Brieva: és un ésser bípet i en ocasions racional que va nèixer a Sevilla el 1974 i que, a més d'ingerircaliments i aspirar oxigen amb relativa freqüència, crea o col.labora així mateix en algunes publicacions com Dinero, Bienvenido al mundo, El Jueves, La Vanguardia, Periódico Diagonal, El País, Rolling Stone, Cinemanía, Ajoblanco, Qué Leer, Mondo Bruto, NSLM, Recto, Tos, Freek, Nervi i la Gacetilla Parroquial de Nostre Señor San Esteban Protomártir.

Juan Ramon Pinto/Miscelanea superior: agitador de masses a mitja jornada.
És membre del projecte sindominio.net, per tant interessat en el programari lliure i en general en la cultura lliure, manté un blog, com tants, ha participat durant molt temps en indymedia i ara inicia

un nou projecte d'informació en la xarxa: enfocant.net
http://sindominio.net/
http://enfocant.net/
http://miscelaneasuperior.blogspot.com

Rogelio López Cuenca: poeta i artista visual.
www.malagana.com

Arturo Quirantes: autor de "Co_mo sobrevivir a las SGAE"
http://www.kriptopolis.org
http://www.cripto.es

Straddle3: en straddle3 entenem l'arquitectura com la configuració complexa de l'entorn habitat. Aquest pot ser construït tant amb paraules, sons o bits, com per pedres, fusta o maó. Straddle3 aborda cada treball amb la mentalitat oberta i atenent a les condicions que aporta la seva construcció. Ens diem constructors perquè tenim una tendència natural a responsabilitzar-se directament de la fase constructiva dels treballs, ja sigui física, gràfica o electrònica. Treballem amb qui ens proposa el projecte doncs ho entenem més com una oportunitat per a la col.laboració que com un repte a realitzar en solitari. A més straddle3 forma part d'una àmplia xarxa multidisciplinar que permet afrontar un ampli ventall de projectes i obres. Aquesta xarxa està formada, entre altres, per col.lectius, empreses i experts en urbanisme, construcció, estructures, paisatgisme, art, tecnologia, programari i sociologia.
http://straddle3.net/

Pepe Rovira: activista polític, escriptor, poeta, co-protagonista de la pel.lícula El Taxista Ful i membre de l'assemblea dinero gratis, filòsof de frases curtes, humorista precari.

Álvaro Porro-Opcions: activista d'agroecologia, habitatge, lluites camperoles, decreixement... Experimenta amb altres formes de vida en Can Masdeu. Redactor-investigador de la revesteixi Opcions i ponent sobre temes de consum conscient. Ha fet un documental i fa una revista trimestral, ambdós amb llicència copyleft.
http://www.opcions.org

Zemos 98: és un col.lectiu de creació i producció cultural, d'àmbit internacional, que desenvolupa la seva
activitat a Sevilla des del any 1995. Està compost per un equip de comunicòlegs i tecnòlegs de la imatge i el so que habiten la xarxa Internet com un espai més de comunicació, aprenentatge i creació.
www.zemos98.org

Nosoypirata.com: és una iniciativa que va sorgir fa uns tres anys amb l'objectiu d'informar a la gent i denunciar les manipulacions a la qual ens sotmetien els defensors del copyright a ultrança. Amb una línia editorial el més neutra possible hem aconseguit fer arribar el nostre missatge a moltes persones, convertint-nos en web de referència per al moviment activista i les persones preocupades pels insults sistemàtics als quals han estat sotmesos per certs actors del grup de pressió del copyright.
Formada per un reduït nombre d'internautes activistes no hem buscat protagonisme algun, i sols ens mou informar i desemmascarar la mentida diària d'una indústria i una classe política que es posiciona contra la ciutadania i les noves tecnologias.
www.nosoypirata.com

Mercè Molist Ferrer: periodista especialitzada en Internet. Barcelona
http://ww2.grn.es/merce

My Dads Strip Club (UK): celebra la disensió i els seus membres són disfuncionals. Han descobert l'habilitat d'operar en el camí incorrecte, portant a terme actes d'interrupció en tots els llocs equivocats i han estat observats per les càmeres de vigilància que operen per tot el món.
http://www.mydadsstripclub.com

Federico Guzmán: és artesà de les imatges i explorador de la creativitat. Sempre ha conreat un interès per l'art com eina de coneixement i trobada entre les persones. Alguns dels seus projectes individuals recents són La enredadera de la serpiente (Benveniste Contemporary, Madrid), La Bella Embalada (Pepe Cobo, Art basel Miami Beach) i El mato de tomaco (Encuentro MDE 07, Medellín). També ha format part de projectes col.lectius com l'Expedición al Dibujo amb artistes espanyols i colombians, el museo de la calle amb el col.lectiu Cambalache o Copilandia amb Gratis.
www.copilandia.org/

manje/Manuel Jesús Román Estrade: editor de barrapunto.com
www.musicalibre.info
www.manje.net

Programador web professional i educador sociocultural en un col.lectiu d'educadors en barri. Membre de FrEE (el va veure morir) i de CPSR-ES, editor de barrapunto.com des del anys 2002, creador de www.musicalibre.info en el 2004 i membre d'Indymedia Estrecho des de la seua creació.

Fundación Rodríguez: treballa com col.lectiu des de 1994. Des de llavors ha organitzat i coordinat projectes, principalment relacionats amb la cultura contemporània i els nous mitjans. Procurem l'adequació entre projecte i suport, sempre des d'una reflexió teòrica que planteja noves fòrmules de comisariat i noves maneres de producció, difussió i distribució del fet artístic actual. El nostre treball s'aferma amb el temps en conceptes com la disolució dels formats i l'emisió del lliure coneixement.
www.fundacionrdz.com

Ana Mª Méndez
www.sgaecontratraxtore.com

Juan Freire: biòleg, professor universitari i emprenedor. Explorador del paper de la innovació, l'estratègia i la tecnologia en les xarxes socials, les organitzacions i les ciutats. més en
http://nomada.blogs.com/

http://juanfreire.net/

Tatiana de la O: hacker multimèdia amb gran experiència en eines tecnopolítiques dintre i per als moviments socials. Ha col.laborat amb iniciatives com Indymedia Estrecho i riereta.net. És la meitat de "nerd files", programa de ràdio per Internet per a obsessos i obsesses del programari lliure.
Especialista en vídeo per Internet, ha treballat i col.laborat amb diverses iniciatives de P2P TV com josst (www.joost.com) o miro (www.miro.com).
http://delcorp.org/abbadingo/

Josianito: solucions en programari lliure per a aquest i altres mons. Dinamitzador digital i educador en noves tecnologies. Dirigeix un centre del projecte ómnia, xarxa de telecentres que lluita contra l'escletxa digital en Catalunya. Educador en noves tecnologies, és cofundador de targz. Al costat de Tatiana de la O, presenta "nerd files" radiozine sobre tecnologia i programari lliure.
www.targz.net
josianito@targz.net

Javier Candeira : és escriptor, professor, artista i activista en la intersecció entre la cultura, la política i la tecnologia.
http://hiperactivo.com/

Ignasi Labastida i Juan: responsable de l'Oficina de difussió del Coneixement de la Universitat de Barcelona i responsable del Projecte Creative Commons en Espanya.
http://creativecommons.org/international/es/

Compartir Dóna Gustet: Cultura de tradició oral, cultura de trasmissió directa, cultura peer to peer. Cultura de paella al carrer compartint la bota de vi, cultura de rave salvatge compartint la música, la pols. CULTURA LLIURE: COMPARTIR DÓNA GUSTET. Estem perdent espai de sociabilitat, de comunitat. Espais públics envaïts per espais publicitaris, de rigor cívic i feixisme postmodern, modern o el que més vos agrade. Quan ha passat? Ho vivim amb incomoditat silenciosa. Què significa en un parc públic un banc d'una persona? Què significa llevar a la gent major l'únic espai de trobada que té? Si vols utilitzar la terrassa del bar i consumir. El mateix amb la criminalització de la còpia d'arxius, mig i mig. I la indústria cultural fa música a mesura del mercat i els gestors intermediaris es queden els diners. Tot sona igual i tot té el mateix gust. COMPARTIR DÓNA GUSTET es dóna gustet compartint músiques antigues, noves i futures, vídeos virals, xerrades i reflexions, algun soparet i paelleta a l'alba més ressopó, balls tradicionals o coreografies MTVidenques, cinema i més cinema, algun frec si cau i al tanto que la casa cau. VINGA VA! No és hedonisme, és la sabiduria de viure que en algun moment s'ha perdut...
http://compartirdonagustet.vingava.cc

Mangas Verdes: Manuel M. Almeida és sotsdirector del periòdic 'Canarias7', responsable de Canarias7 és i autor del blog Mangas Verdes (mangasverdes.es), entre altres. Com cantautor ha publicat els treballs 'Nueva Semilla' i 'En movimiento', i com escriptor ha vist editada la seva novel·la 'Tres en Raya'. Com blogger ha obtingut el premi Bitacoras.com 2004 al Millor blog sobre Internet i tecnologia i el premi del publico al Millor Weblog en Español en els Bobs 2006. Va ser finalista del Premi Internacional de Novel.la Alba/Editorial Prensa Canaria 1997.
http://mangasverdes.és/

Pau Ros (Barcelona 1965)
www.pauart.co.uk
http://www.completelynaked.co.uk

Duro Toomato és un bronzejat cavaller dels Balcans absolutament mancat de maneres. Pot escriure històries d'una frase, però li costa hores contar una.
http://www.starwingartists.com

John Jordan combina la imaginació de l'art amb el compromís radical d'activisme. Treballa en els moviments anticapitalistes i ecologistes, des de Reclaim The Streets fins a The Clandestine

Insurgent.

Rebel Clown Army i el Climate Camp.
http://www.labofii.net/

ACTIVITATS PARAL.LELES
del 29 d'octubre a l'1 de novembre

Sala Conservas
C/ Sant Pau 58 Baixos · 08001 Barcelona (metro: Liceu)

Arxius audiovisuals per COPYFIGHT i FKI: el material inclou entrevistes a Stallman, Barlow, Lessig, Viquipèdia, Carlos Castro, representants de la comissió europea.
(Dimecres 29, dijous 30 i divendres 31, de 16 a 20h – Sala Conservas)

COPYFIGHT

COPYFIGHT és un una xarxa d'activitats sobre la crisi del model actual de propietat intel.lectual i l'emergència de la cultura lliure. http://www.elastico.net/copyfight/

FKI: El Free Knowledge Institute (FKI)

freeknowledgeinstitute

és una fundació sense ànim de lucre que promou el coneixement lliure en totes les seves formes, treballant per una societat en la qual la tecnologia, els materials educatius, les obres culturals i els treballs científics es puguin usar, estudiar, modificar i distribuir lliurement. L'objectiu del FKI és assolir l'accés igualitari de totes les persones als mitjans de creació i intercanvi de coneixement, treballant pel coneixement lliure en quatre àrees principals: tecnologia, educació, cultura i ciència.
http://freeknowledge.eu

DIMECRES 29, 17h
REUNIÓ CIUTADANA
Reunió oberta a tot el món. Galetes i té: pensem junts estratègies per a la llibertat de expressió digital.

DIMECRES 29, 19.30h
(Literatura)
WU MING 1 presenta el llibre "NEW THING" - http://www.acuarelalibros.com/catalogo.htm

SOBRE "NEW THING" (ACUARELA LIBROS & A. MACHADO)

Primavera del 67. Amèrica està en flames, sacsejada per disturbis racials i per la protesta contra la guerra de Vietnam. En Nova York, diversos músics relacionats amb la "new thing", el jazz lliure d'Albert Ayler, Archie Shepp o Bill Dixon, apareixen morts en extranyes i violentes circumstàncies. Als guetos del Black Power es parla d'un assassí anomenat El Fill de Whiteman. Existeix realment? I, si és aixi, actua pel seu compte o és mer instrument d'un establishment espantat? Mentre, John Coltrane, guerrer i guardià dels esperits en aquesta libèrrima avanguarda de la cultura negra, passa revista a la seva vida en un dur i poètic soliloqui. Una bobina es llisca al megàfon Butoba MT5 de Sonia Langmut, jove cronista de la "cosa nova". I es deslliga un núvol de records, personatges i fum en el fantasmagòric solo d'un saxo. Investigació polifònica, trama detectivesca, jam session política... New Thing és la primera novel.la solista de Wu Ming 1. "L'editorial Acuarela Libros sorgeix en 1999 del *hastío infinit de la universitat zombi espanyola i d'algunes experiències prèvies d'autoproducció en el món de la música i dels fanzines. La formen un grup d'amics, aliens fins a aquest moment al món editorial, que comparteixen trajectòries, experiències, una sensibilitat i una manera de treball comuns. La primera idea és compartir amb més gent alguns llibres que a nosaltres mateixos ens han transformat. (...) D'una banda, el domini quotidià del temps real en el nostre món és difícilment compatible amb la lectura, que exigeix una duració, un esforç de l'atenció, una certa 'desconexió'. D'altra banda, la suposada fi del llibre coincideix --paradoxalment?-- amb la seva proliferació absoluta, com bé s'ha fet notar. Com és això? En tot cas, nosaltres conservem intacta una confiança absoluta en la potència explosiva de la paraula escrita quan entra en ressonància amb l'experiència viscuda. Des del primer moment, ens vam resistir en tant que sigui possible a la figura de l'editor-paràsit, que simplement compra drets i tradueix llibres: tractem de fer aportacions pròpies que enriqueixin l'editat (una proposta gràfica singular, una entrevista, un pròleg, un document inèdit...). Molts dels nostres llibres són també pretext i/o un missatge en l'ampolla que busca establir noves complicitats, noves amistats. Des de fa anys (precisament des de l'edició de "Esta revolucio_n no tiene rostro", de Wu Ming), estem compromesos amb l'aposta per les llicències Creative Commons (creativecommons.org) que, a contra corrent de la interpretació dominant del copyright, permet alguns usos negats habitualment al públic, a qui des de les concepcions hegemòniques de la propietat intel·lectual es considera un sospitós, potencial enemic i mai un còmplice. Creative Commons promou la circulació, la visibilitat i això per a nosaltres és essencial en un mercat efectivament saturat. Alguns dels llibres que hem publicat protegits per una llicència Creative Commons estàn entre els que millor han funcionat comercialment.
Des de fa menys d'un any, vam co-editar amb Antonio Machado, on les nostres propostes i bogeries troben inverosiblement acollida, atención, estima, suport." (Extractes d'una entrevista de José Andrés Rojo per al País, 02/05/2008).

DIJOUS 30, 19h
(Cinema)

Presentació del documental “STEAL THIS FILM II" amb presència dels autors i xerrada: del consumidor al productor: qui matarà a qui?

Projecció del documental:
http://www.stealthisfilm.com/Part2/

Xerrada:
http://piratecinema.org
http://stealthisflm.com
http://knowfuture.wordpress.com

Steal this film II (documental): (Roba aquesta pel.lícula 2). Per league of noble peers (Alan Tpner, Jamie King, Jan Gerber, Luca Lucarini, Sebastien Lutgert). La primera part d'aquest documental va registrar més de 3 milions de descàrregues en Internet. En aquesta segona part no es parla de compartir pel.lícules i música. Es parla del lliure accés a la cultura, la disminució dels costos de distribució i el dret a còpia i modificació. També del contacte directe entre creadors i públic. Factors imprescindibles per a crear una cultura lliure. Steal this film II és una reflexió sobre la propietat intel.lectual, una manera creativa de pensar en el futur de la còpia, modificació de la distribució de cultura.

Aquesta vegada no es pot dir que mai les segones parts van ser bones. Steal this Film es distribueix solament en les xarxes per a compartir arxius (P2P)

“De consumidors a productors, o qui matarà a qui?”
I obrint la finestra de la cel.la, va senyalar amb el dit la immensa església de Nostra Senyora, que perfilant contra el cel estavellat la negra silueta de les seves dues torres, de les seves costelles de pedra i de la seva monstruosa grupa, semblava una enorme esfinx de dos caps asseguda enmig de la ciutat. L'arxidiàcon va contemplar silenciós durant uns moments el gegantesc edifici, i estenent amb un sospir la seva mà dreta en direcció del llibre imprès, obert damunt de la taula i la seva mà esquerra cap a Nostra Senyora, i passejant amb pena la mirada del llibre a l'església, va dir:
-Ai! Això matarà a allò. - Victor Hugo, El geperut de Notre-Dame

Històricament la indústria del cinema ha exercit el domini absolut dels tres nivells bàsics del seu circuit comercial: producció, exposició i distribució. Aquest control ha donat forma a l'actual panorama audiovisual. El canvi tecnològic ha erosionat aquest control en els seus tres nivells. La pel.lícula i l'equip d'edició ara són un bé de mercat el preu del qual baixa constantment. Els projectors digitals són barats i d'ús comú. Les xarxes de dades d'alta velocitat proporcionen a un preu el mínim tots els elements necessaris per a la difussió. Ara el poder de la indústria del cinema resideix en la seva capacitat per a canviar els hàbits dels espectadors mitjançant la publicitat, i en la propietat del copyright de les pel.lícules, com productes en sí mateixos i com matèria primera per als seus pròxims treballs.

Aquest és el marc de la guerra històrica contra la pirateria. Equipats amb les eines descrites anteriorment, els consumidors deixen de ser clients i es converteixen en competidors i, per tant, en enemics. En aquest taller veurem quines són les eines de que disposa el consumidor per a convertir-se en productor en el camp de la producció, distribució i exhibició. A més proposa un debat entorn de si el pronòstic d'Hugo pel que fa a la mort de la supremacia arquitectònica en mans de la impremta és aplicable al desenvolupament del sistema d'estudis.

/Piratecinema.org:/ És cinema do-it-yourself. Piratecinema.org s'ha associat recentment amb grups de Berlín, Copenhaguen i Hèlsinki, on els col.lectius locals de cinema estan vinculats al moviment anti-copyright i a l'okupació. Les projeccions de Piratecinema són gratuïtes. Alguns grups de cinema pirata emmarquen les seves accions en un context polític i emeten deliberatament pel·lícules amb copyright o que documenten la discussió actual sobre el copyright. Diversos grups d'Hèlsinki i Copenhaguen han tingut problemes amb la policia local per mostrar pel·lícules amb copyright. També hi ha grups en actiu a Amsterdam, Estocolm, París i Londres.

DIJOUS 30, 20h
CREATIVE COMMONS I CULTURA LLIURE EN LA SOCIETAT XARXA
Presentació del llibre New Thing i debat amb el seu autor Wu Ming 1 i a continuación jam session.

A l'Ateneu Candela: C/ Sant Gaietà 73, Terrassa, Àrea Metropolitana BCN
Activitat organitzada per l'Ateneu Candela [ateneucandela.org]

DIVENDRES 31 d'octubre, 18h
(Panells de debat)
“BARCELONA MARCA COPYLEFT. Institucions del comú” és un seminari que es realitza en el marc de la gala dels OXCARS per a abundar en els nusos problemàtics de la situació actual. Està compost per tres panells (Veieu divendres i dissabte).

Mesa: DRETS D'AUTOR COM DRET A LA RENDA GARANTIDA
Introductor: Joan M. Gual (Exit)
Ponents:

Andrea Fumagalli. (Uninomade, Universitat de Pavia)

Matteo Pasquinelli (Rekombinant.org)

Jeanne Revel. (Revista Vacarme)

Introduce: Arnau Monterde (Ateneu Candela)

Organitza: Universidad Nómada [universidadnomada.net], Ateneu Candela [ateneucandela.org], Exit [exit-bcn.blogspot.com/

UNIVERSIDAD NÓMADA

DIVENDRES 31, 22h
(En el centre social Magdalenes, C/ Magdalenes 13)

Magdalenes
Receptes per a la transformació social

Música lliure per CENTRE D'ART PRODUEIX MÚSICA POP..
http://www.myspace.com/centredartprodueixmusicapop

DISSABTE 1 de novembre, de 10h a 15h
(Panells de debat)

"BARCELONA MARCA COPYLEFT. Institucions del comú"

Organitza: http://www.universidadnomada.net/

UNIVERSIDAD NÓMADA

Universidad Nómada [universidadnomada.net], Ateneu Candela [ateneucandela.org], Exit [exit-bcn.blogspot.com/]

Panel INSTITUCIONS DEL COMÚ VERSUS CLASSE CREATIVA
Introductor: Carlos/Ateneu Candela
Ponents:

Gigi Roggero (Edu Factory, AtelierOccupato ESC)

Felipe Brait. (Frente 3 de Fevereiro)

Marion von Osten. (Por confirmar) (Kleines postfordistisches Drama [KPD])

Introduce: Joan M. Gual (EXIT-BCN)

Panel. DEL CAPITALISME COGNITIU AL COMMONFARE
Introdueix: Raúl Sánchez Cedillo (Universidad Nómada)
Ponents:

Montserrat Galcerán (Universidad Nómada)

Emmanuel Rodríguez (Universidad Nómada, Traficantes de Sueños)

Matteo Pasquinelli (Rekombinant.org)

Introduce: Raúl Sánchez Cedillo (Universidad Nómada)

El seminari busca una reflexió en profunditat sobre com la lògica del copyleft està permeant en la creació de noves institucions de moviments (socials i artístics) i en la concepció que aquests tenen de la centralitat del coneixement en l'actual fase del capitalisme com bé material generador de valor i de la instrumentalització del mateix a manera de bloqueig de la cooperació social i l'accés als sabers. Universitat fàbrica i Ciutat Empresa contra Institucions d'allò comú. Lògica de la Propietat Privada contra lògica de la Propietat comú. Capitalisme cognitiu en lloc de Societat de la informació per a enunciar i visibilitzar un conflicte que persisteix en la societat global contemporània: el
del problema del govern i del domini en l'era d'Internet.

“Així per la vía de la precarització i de la reducció pressupostària el general intellect és sotmès a una particular forma d'estrangulament, que es presenta a mitjà termini com esgotament de formes de producció (...) Algunes formes de renda bàsica – sistema de beques a l'ensenyament i investigació, reducció dels béns de reproducció, inversió en infraestructures socials – són també formes d'inversió en les conques de cooperació que actuen com multiplicadors de les externalitats positives que després aprofiten les empreses. D'aquesta manera, una possible orientació dels moviments pot passar per accelerar aquestes línies de reforma del capital en un sentit que permeti consolidar els nusos de l'autonomia productiva i política. Davant l'anunci d'un welfare de tipus nou, els moviments socials estaran llavors en condicions d'imprimir un gir polític, que faci del comú sense contrapartides en prestació de treball la nova condició de ciutadania. El que amb un barbarisme de nova acunyació podríem denominar Commonfare”.

(Raúl Sánchez Cedillo i Emmanuel Rodríguez. Capitalisme Cognitiu, propietat intel·lectual i creació col.lectiva. Traficantes de Sueños)

Des del any 2000 la Universidad Nómada constitueix un laboratori d'organització de la producció i la transmisión teòrica i intel.lectual.

DISSABTE 1 de novembre, de 17h a 22h
(Tallers pràctics)
TOT EL QUE VULGUIS APRENDRE PER A SER AMO DE LA TEVA VIDA: REGISTRAR, LLICENCIAR, ALLIBERAR, MULTIPLICAR, REPARTIR, COMPARTIR, PROTEGIR...

L'estructura dels tallers és la següent: diverses persones, particularment competents en els diversos aspectes que es volen tractar, explicaran conjuntament, 20 minuts cadascun, en qué consisteixen unes particulars eines. Successivament els ponents constituiran cadascun un grup on contestaran a les preguntes específiques dels assistents. Els assistents poden passar lliurement d'un grup a altre segons el que volen saber.

Safe Creative (registre de propietat intel.lectual)
http://es.safecreative.net

És un nou registre de la propietat intel.lectual que va nèixer a Saragossa amb l'objectiu de protegir els drets d'autor enfront del plagi i l'apropiació indeguda però d'acord amb el esperit dels mitjans digitals. Quatre dies després de la seva engegada, més de 1.300 obres ja s'havien registrat en la web SafeCreative.org. Aquest registre és gratuït i es poden registrar obres amb qualsevol tipus de llicència ja sigui Creative Commons, com GNU o sota Copyright, en qualsevol idioma i en

qualsevol format. Aquest registre es va originar perquè en les llicències lliures faltava un punt neutre, un tercer que donés una prova d'autoria, una manera de donar rigor jurídic a les llicències copyleft.

Aquest registre té dues peculiaritats: d'una banda exigeix una còpia, és a dir, té el seu propi dipòsit d'obres. L'usuari es registra, envia còpia de la seva obra, diu quin tipus de llicència està utilitzant i té un termini de 24 hores fins que s'emeti el seu certificat digital per a fer qualsevol tipus de canvi. Per altra banda qualsevol de les obres ja siguin una cançó, una entrada d'un blog, un còmic o un disseny (en un futur s'admetrà qualsevol producte que sigui subjecte de propietat intel·lectual) pot canviar quan vulgui el seu tipus de llicència, és a dir, si al principi es va registrar amb "tots els drets reservats" es pot passar en qualsevol moment al model de Creative Commons .

Producció i gestió de drets en projectes audiovisuals
Impartit per YProductions www.ypsite.net
(equip directiu d'HAMACA, www.hamacaonline.net)

Són moltes i de diferent naturalesa les condicions que han facilitat un paradigma en el que resulta més fàcil poder realitzar, editar i difondre una obra audiovisual. Amb la comercialització de càmeres i ordinadors a preus més o menys assequibles, es va obrir un pont que va facilitar la cristalització d'idees i formes d'entendre la realitat que, si bé ja existien en les nostres ments o en altres formats, no trobaven els mitjans físics per a formar part de la realitat audiovisual. Les noves tecnologias de la informació i la comunicació han facilitat que aquestes produccions es puguin difondre amb major facilitat i que se sumeixen a les diferents formes de relatar i analitzar la realitat. Però aquest nou paradigma té els seus secrets. Els models de gestió de drets basats en les actuals directrius legals que de forma més aguda s'han instal.lat en les indústries culturals, poden distar molt de ser els més adequats per a tots i totes les productores, artistes i agents culturals que conformen el sector audiovisual independent. Les realitats i intencions de la gent que produeix i difon projectes audiovisuals són moltes i molt diferents i difícilment poden traduir-se a través de models estàndar. Aquest taller mostrarà els diferents models de gestió de drets possibles, els seus pros i contres i la necessitat d'entendre aquesta parcel·la legal com part de la producció discursiva d'un projecte audiovisual.

Llicències: Canvia d'hàbits, apunts lògics per a viure millor
Per EXGAE (http://exgae.net/)

La EXGAE s'obre amb la voluntat de canalitzar la popular i justificada hostilitat cap a les entitats de gestió i dotar-la d'eines artístiques, legals. La EXGAE aposta, juntament amb la gran majoria de la societat civil, per altres formes de circulació de la cultura. 24 identitats, entre associacions i ciutadans, estan darrere d'aquesta iniciativa que comença protegida per gairebé 8000 persones. Està enfocada a informar i ajudar a la ciutadania en general i, en particular a assessorar comerços, creadors, artistes i productors estiguin lligats de peus i mans a una entitat de gestió o no. L'horitzó és canviar els hàbits i canviar les normes per a un més just i beneficiós ús dels recursos digitals i culturals.

EXGAE ofereix:

- Assessoria legal presencial amb advocats especialitzats.

- Respostes, en la seva web, a totes les preguntes més recurrents sobre drets d'autor llicències, cànon i entitats de gestió per a artistes, productors, sales, establiments, botigues d'informàtica, etc. El que serien les FAQ en general i les FAQ SGAE en particular.

- Eines d'autodefensa: En www.exgae.net tot el món pot descarregar-se les eines necessàries (models de contractes, cartes per a rebutjar el cànon per a difussió quan està aplicat de forma improcedent, etc.)

- Formació d'advocats especialitzats.

- El que ja pensa tot el món, mostrar-ho a la llum del dia: Esdeveniments, Actituds, Virals, Xerrades informatives, Tallers DIY, Xarxes P2P.

- EXGAE no és un projecte assistencial. EXGAE inventa i practica.

- Multiplica i reparteix.

Obres culturals lliures
Breu introducción al concepte de programari lliure (orígens, copyleft,...) i la seva extensió/transposició a uns altres àmbits de creació diferents als del programari (CC, ...).
Debat: Problemàtiques actuals, reptes, ...
Per Marc Montañés, programador especialitzat en desenvolupament web basat en programari lliure.
Organitzador de les 2es jornades sobre copyleft a Barcelona, membre de Sindominio.

Llicència Creative Commons
Anonimat i encriptació en la xarxa

DISSABTE 1 de novembre, 24h
24h FESTA DE TANCAMENT,a la Fonda del Caribe,
C/ espronceda 166

Vailet

Artista electrònic, polifacètic i membre del netlabel i col.lectiu costellam.net. En el passat ha col.laborat i participat en altres projectes i bandes musicals de diferents tipus. El seu treball actual es caracteritza per ser una música molt enèrgica i viva, que sintetitza l'agressivitat punk amb els ritmes mes ballables i elèctrics. Les seves influències són extranyes tal vegada massa eclèctiques que van des de l'idm i artistes com ad n to (X) fins al krautrock i els sons mes arriscats de l'inconsumible Brian Eno.

S.eviL: USBcn´sound.
S.evil és en certa manera indescriptible...sesions carregades d'energía, bones dossis de graves i beats, molts beats. Després d'un periode desaparegut de l'escena barcelonesa torna a la carga per presentar un nou set en el que predominen els sons hip-hop fusionant jungle i break-core totalment enfocat a la pista de ball
www.myspace.com/s.evil

EXPONSORS

Actituds que també permeten la realització d'aquest esdeveniment. Aquestes Empreses han posat les seves habilitats al servei dels oXcars. Els seus Directors Generals estaran presents a l'esdeveniment.

GISS (Global Independent Streaming Support) –
www.giss.tv

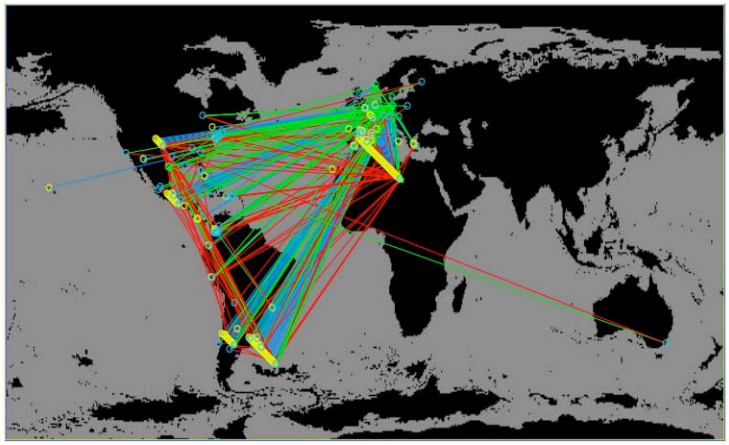

GISS és una xarxa de servidors independents que dóna suport per a l'stream (difussió de vídeo a través d'Internet) utilitzant programari lliure de forma gratuïta. GISS és un projecte no comercial basat en voluntaris creat amb eines lliures per a uns mitjans lliures.

Miró TV (TV online – Democracy Now) - http://www.getmiro.com

La televisió 2.0, televisió P2P
Miró TV és una plataforma de distribució de vídeo per Internet (una InternetTV) basada en programari lliure i de caràcter gratuït. Incorpora en el seu interior un motor de P2P, una tecnologia que permet que cada receptor sigui al seu torn emissor. És a dir, que cada usuari contribueix a la distribució dels continguts globals. Tot el món pot crear el seu propi canal de televisió dintre de Miró sense cap cost, convertint-se en una poderosa eina per a la distribució mundial de produccions independents. Aquest model obert de productors-consumidors està començant a denominar-se Televisió2.0 en analogia als canvis que va sofrir Internet amb la web2.0 i canviarà radicalment la nostra manera de veure televisió. Actualment permet l'accés a més de 200 canals comercials i més de 3000 canals de productors independents, gairebé totes baix stàndars HD (high definition). A més permet la configuració personalitzada de l'usuari afegint qualsevol tipus de feed RSS (vídeoposcast) i la cerca i visionat en altres plataformes (Youtube, blip, etc...). El desenvolupament de Miró TV està recolzat per Participatory Culture Fundation, una organització sense ànim de lucre.

Telekommunisten –
http://www.telekommunisten.net/

És un col.lectiu germà-canadenc de treballadors amb base en Berlín. El col.lectiu està implicat en l'art, el hacker/programari-lliure i les comunitats activistes, el seu objectiu és promoure l'ideal d'un treballador productor i autònom com forma de lluita de classe. Telekommunisten està controlat pels treballadors i confia a seguir així. Creuen que poden servir als seus clients tan bé com sigui possible i de la forma més econòmica, centrant-se a resoldre les necessitats dels seus treballadors i clients, no en els beneficis d'accionistes exteriors. Creuen que el capitalisme i la dominació global que resulta de corporacions no democràtiques són la font de la pobresa, la desigualtat, la guerra i la catàstrofe ambiental. També creuen que una solució es pot trobar en els treballadors autònoms, que organitzen la seva pròpia producció. Sense el furt del producte del treball, les oligarquies no tindrien la possibilitat de controlar a polítics corruptes i finançar guerres immorals.

Jamendo –
http://www.jamendo.com/s/

Jamendo és la major comunitat de música lliure, amb llicència Creative Commons. Pots descarregar lliurement, gratis i legalment cançons i àlbums complets de bandes prometedores. En Jamendo, els artistes et permeten escoltar, descarregar i compartir la seva música.
És gratis, legal i il.limitat! T'apuntes?

Ladinamo (revista) –
http://www.ladinamo.org/

LDNM vol ser una eina d'intervenció cultural, una revista de tendències però amb un fonament revulsiu, una forma d'expressió capaç de provocar fractures com mitjà diferent. Aquesta postura comunicativa suposa l'obertura de dos camins en el nostre fer quotidià: d'una banda, l'anar a favor del corrent però mostrant escapades, fugides, dreceres; per altra banda, aprofitar discursos que estan en moviment per a despertar inquietuds de manera comprensible, comú, oberta. Editada sota llicència Creative Commons. L'Associació Cultural La Dinamo ha estat absolta de la demanda interposada per la SGAE fent possible que per primera vegada el terme "copyleft" hagi estat inclòs en una ressolució judicial, la sentència del Jutjat del Mercantil número 5 de Madrid en el judici

verbal 418/05.

VodkaMiel/Open source drink
http://vodkamiel.com.ar/
http://www.compartiendocapital.org.ar/vodkamiel.htm

Qualsevol pot fabricar-la, basten litres de vodka i quilo de mel. Barrejar bé i beure a gust. Les degustacions són situacions generades per a propiciar creuaments, trobada i diàleg. Rosario, Argentina.

Traficantes de Sueños –
http://www.traficantes.net/

Traficantes de Sueños no és una casa editorial, ni tan sols una editorial independent, que contempla la publicació d'una col.lecció variable de textos crítics. És, per contra, un projecte, en el sentit estricte d'«aposta», que es dirigeix a cartografiar les línies constituents d'uns altres ordres de vida. La construcció teòrica i pràctica de la caixa d'eines que, amb paraules pròpies, pot compondre el cicle de lluites de les pròximes dècades. Sense complacències amb l'arcaïca sacralitat de la cultura, sense concessions envers els narcisismes del geni literari, sense lleialtat alguna als usurpadors del saber, TdS adopta sense embuts la llibertat d'accés al coneixement. Queda, per tant, permesa i oberta la reproducción total o parcial dels textos publicats, en qualsevol format imaginable, excepte per explícita voluntat de l'autor o de l'autora i sols en el cas de les edicions amb ànim de lucre. Ja sabeu que el copyleft fa els continguts lliures, no gratuïts! Tot té els seus costos...

Nerdfiles - IT'S NOT A BUG: IT'S A FEATURE!!! - www.nerdfiles.info

Nerd Files és moltes coses, però sobretot és un intent de comunicar i difondre pràctiques relacionades amb el programari lliure, la informàtica, Internet, la lliure difussió del coneixement, aparells amb blinkenlights i altres coses de nerds. Nerd Files es presenta com un podcast radiofònic de periodicitat variable, encara que amb freqüència elaborem programes en viu. No és un producte elaborat totalment per nosaltres (josianito i acracia), és un catalitzador de les coses que passen al voltant nostre. Si vols afegir alguna notícia, enviar-nos un àudio, fer una cunya o simplement enviar un enllaç, ets benvingut/da a fer-lo!
Tell it loud! I'm nerd and I'm proud!

MOBUZZ.TV és una televisió on line, guardonada i reconeguda internacionalment, que produeix i distribueix innovadors programes, amb un contingut de qualitat, en un format breu i diari. Actualment emetem 5 shows al dia, 3 d'ells en castellà: "La dosis Diaria" informatiu sobre cibercultura i noves tecnologies que compleix ja 3 anys, "El NOticiero", amb Javier Capitán al seu cap, que en clau d'humor presenta l'actualitat informativa, i "El punto Gilton", que ens posa al dia sobre el món del famoseo.
En breu sorprendrem a l'audiència amb l'emissió de nous programes.
http://www.mobuzz.es
http://www.mobuzz.es/about/

PÚBLICO
http://www.publico.es/

FAN POSSIBLE ELS OXCARS

Organizat per EXGAE & Conservas

Coordinació artística i posada en escena: Conservas

Coordinació de continguts: Simona Levi, Josian Llorente, Marc Sempere

Coordinaciónde producció: Mercedes Juliá, Xavi Marx

Coordinació tècnica: Xavier Gibert, Simona Levi, Xavi Marx, Marc Sempere, Eric Corbella, Marc Koulomek, Cube

Coordinació de regidoria: Maddish Falzoni, Maite Fernández, Elena Fraj

Actors: Judit Saula, Elisa Blanco, Albert Rial, JR Pinto, Equipo Exgae

Música: La màquina de Turing

Diseny gráfico: Angel Uzkiano

Vídeo: Lectrovision

Motion Graphics: Martín Fernández

Traduccions: Nu Rodríguez, Eva Reyes, Carles Soler, Rolando d'Alessandro, Joaquim Pujol ,Pilar Monsell

Fotos: Edu Bayer

Catering: www.perecullera.org

Premsa: Sandra Costa : la costa comunicació

Gràcies a: David Maetzu, Ada Colau, Roger Bernat, Katja rRera, Eloi,
Montxo ,Jose Luis, Berta, Francesca Bria, Cipri, Ana hiphop, Mercé Garcia, Albert Salmerón

INFORMACIÓ PRÀCTICA
Gala dels oXcars

DIMECRES 28 Octubre, 20.30h

Sala Apolo

Nou de la Rambla 113 – Metro: Paral·lel

http://sala-apolo/.com/

PREUS:

Espectacle sencer amb seient, anticipada: 8 €

Espectacle sencer amb seient, taquilla: 11 €

Espectacle sencer sense dret a seient, anticipada: 6 €

Espectacle sencer sense dret a seient, taquilla: 9 €

Sols concerts (entrada permesa a partir de les 23,30h), anticipada: 7 €

Sols concerts (entrada permesa a partir de les 23,30h), taquilla: 10. €

Punts de venda:

http://www.codetickets.com/sala-apolo/es/sala-apolo.com/14/

i a partir del 20 de setembre:
Conservas- de dilluns a divendres de 16h a 20h
C/ Sant Pau 58 – Metro: Liceu o Paral·lel
Tel: (+34) 933 020 630

Punt d'informació, difussió i consulta:
Conservas- de dilluns a divendres de 16h a 20h
C/ Sant Pau 58 – Metro: Liceu o Paral.lel
Tel: (+34) 933020630

Localitzacions / Espais de les activitats:
Sala Apolo
Nou de la Rambla 113 – Metro: Paral·lel
http://sala-apolo/.com/

Conservas
C/Sant Pau 58 – Metro: Liceu o Paral·lel
http://conservas.tk/

Ateneu Candela [ateneucandela.org]
C/ Sant Gaietà 73, Terrassa, Àrea Metropolitana BCN

Streaming dels esdeveniments:

http://giss.tv/oxcars.ogg

OFICINA DE PREMSA :la costa comunicació
sandra costa
T +34 933 103 888
M + 34 670 236 496
sandra@lacosta/.cat
www.lacosta.cat

La Fonda del Caribe ,
C/ Espronceda 166

MANIFEST

Aquest manifest es va fer públic el juliol de 2008. Va circular en centenars de fòrums i es va enviar a 287 polítics...

L'AVARÍCIA TRENCA EL SAC
PER UNA CULTURA LLIURE DE CIUTADANS QUE COMPARTISQUEN:
7 solucions/realitats més una.
Una resposta ciutadana als últims atacs a les llibertats fonamentals perpetrats en nom de la Propietat Intel.lectual.

En aquestes dates hem assistit a diversos atacs a les llibertats en nom de la propietat intel.lectual. També hem tingut l'ocasió de llegir el manifest que ha perpetrat una autodenominada Coalició de Creadors i Indústria de Continguts [que agrupa a cinc de les principals entitats de gestió de drets i corporacions de la indústria cultural - SGAE (autors), Egeda (producció audiovisual), Promusicae (productors musicals), Adivan-Adican (distribuïdors i importadors videogràfics) i FAP (propietat intel·lectual) - que al seu torn agrupen el lobby a Espanya de les grans productores i distribuïdores de cinema nord-americanes: Disney, Universal, Paramount, Sony Pictures, Fox i Warner] i les declaracions dels seus portaveus sobre la suposada agressió a la cultura que suposen les xarxes d'intercanvi d'arxius o xarxes P2P.

Els qui escrivim a continuació som mestresses, empresàries, internautes, advocades, jutges, "il·lustres" intel·lectuals, programadors, aturades, professionals, científiques, artistes, artesanes, treballadors, àvies, adolescents, ciutadans en general, som uns dels milions de persones que utilitzen aquestes xarxes en l'estat espanyol. Volem aprofitar l'ocasió per a deixar clares algunes coses que, amb grandísima mala fe, es volen tergiversar:

La que proposa "la Coalició" i similars és una partida amb les cartes marcades i les seues posicions no són sinó el fanal d'una indústria que intenta guanyar el joc en l'últim moment canviant les regles del mateix.

El problema fonamental és que el que ens estem jugant no són simplement els dividends econòmics, sinó la pròpia concepció de la cultura i el dret a l'accés a la informació (que ens ha costat uns quants centenars d'anys aconseguir).

QUAN VAIG DIR CULTURA ….

Parlem de cartes marcades perquè en el discurs mediàtic aquesta "Coalició" i la indústria cultural en general utilitza "cultura" i "creació" de forma interessada, intentant redefinir aquests conceptes per a benefici propi i per als seus interessos estrictament econòmics.

Quan diuen "cultura" es refereixen simplement a "Indústria de l'entreteniment". Quan diuen "creació cultural" en realitat estan parlant d'explotació "comercial de certs drets d'autor dels seus afiliats", en poques paraules estan parlant dels seus negocis. Quan diuen "pirates", "saquejadors", "expoli" s'estan referint a tots i totes nosaltres.
Només la reducció interessada dels conceptes pot propiciar tals afirmacions.

Modificar les lleis de propietat intel·lectual d'acord a aquestes tergiversacions seria alguna cosa així (i perdoneu la trista comparança) com modificar la Llei de Costes en benefici d'un grup de promotors immobiliaris. La cultura i la platja són de tots i les crisis en les seues respectives indústries no han de fer-nos perdre l'horitzó de la importància del patrimoni comú.

I NO OBSTANT AIXÒ ES MOU…

Un fenomen social de tal magnitud i envergadura (13 milions de llars i 70 % dels internautes, és a dir la majoria absoluta de la població) no pot ser interpretat d'una manera tan simplista i menys

intentant conscienciar a la societat de les seues “males pràctiques” utilitzant la por, la difamació, les amenaces i, com pretenen en la seva nova campanya, la modificació de les lleis per a tenir tribunals a mesura.

En Espanya tenim un cas flagrant d’una institució privada que va aconseguir imposar la seua forma d’entendre a la societat. S’anomenava Inquisició i va aconseguir imposar els seus interessos durant segles a costa de crema de llibres, prohibició de la ciència i condemna a mort de milers de persones.

També va aconseguir retardar uns quants segles l’evolució cultural i tecnològica d’Occident. Això sí, durant aquest temps la definició de cultura (cultura=religió) no va tenir cap discussió.

Però deixem enrere comparances d’altres segles. Tornem a l’era present, a la societat de la informació.

LA SOCIETAT DE LA INFORMACIÓ

La societat de la informació, com veurem més endavant, no té cap possibilitat d’existir amb la reforma que “la Coalició” i la indústria cultural en general estan proposant. De fet desapareixeria en favor d’una “societat de la indústria de l’entreteniment”.

L’era digital facilita a totes les persones, com mai abans havia succeït, la lliure circulació del coneixement i multiplica les possibilitats d’aprenentatge i creació, en benefici de tota la humanitat.

Els temps han canviat, tots els ciutadans han de poder beneficiar-se de tots els avantatges que ofereix la Xarxa de Xarxes a nivell de l’intercanvi horitzontal d’informació i cultura. Els mitjans de producció cultural han d’adaptar-se a aquesta nova democràcia i no al revés. La còpia i els seus beneficis estan en la base de tot això.

LA CULTURA: IMITACIÓ I CÒPIA

Per què demonitzen la còpia quan és la matèria de la qual està fet l’aprenentatge?

No vivim aïllats, vivim en xarxa, en contínua comunicació; des que naixem i som socialitzats absorbim contínuament coneixements imitant, copiant i samplejant. No hi ha altra manera de fer-ho. El coneixement es dóna per la imitació i la còpia.

Així es constitueix el nostre imaginari cultural, en el qual ens inspirem i permet la creació de noves idees, obres d’art, teories, etc. Tota creació cultural, tota ampliació del coneixement es basa en aquesta tradició rebuda, de manera que cap creació és completament original ni seria possible sense l’existència d’aquest patrimoni col·lectiu.

Bé ho saben les grans multinacionals de la cultura que des de sempre s’han enriquit rendibilitzant contes i músiques populars que han saquejat del nostre patrimoni comú o de la creativitat de les persones que creen pel simple fet de comunicar-se i de contar.

En l’era digital i de la comunicació, “allò digital” són els nostres records compartits i la comunicació, les xarxes que els connecten.

“Allò digital” és la matèria del que està feta la nostra memòria contemporània.

Voler lucrar-se àvidament del que és la nostra forma natural d’aprendre -copiar- en el moment de la seua major florida, això si és un saqueig.

Molts comparen aquest canvi tecnològic amb la invenció de la impremta, eina que va revolucionar la difusió de la cultura gràcies a la seua capacitat de copiat, més ràpid i fidedigne a l’original que el qual pogués realitzar el copista més benvolgut de l’època. La utilització de la impremta va extreure

dels monestirs els llibres que només estaven a l'abast d'una elit privilegiada, a pesar de la poderosa oposició d'uns pocs, moguts pels seus interessos particulars. És cert que els copistes es van quedar sense el seu treball i hagueren de dedicar-se a altra cosa però, qui seria capaç avui de prohibir la impremta?

Alguna cosa similar succeeix en l'era digital. Les noves eines beneficien fins i tot a la indústria de l'entreteniment, aquesta petita part de la producció cultural que tracta de defendre els seus interessos particulars a costa dels altres. Ells són avui aquests pocs que s'oposen a la nova impremta, paralitzant injustament el desenvolupament de la circulació del coneixement.

LA PIRATERIA NO EXISTEIX, ELS PIRATES SÓN ELS PARES

És simplista i tendenciós dividir a la població en els qui copien i els qui compren, quan tots fem ambdues coses alhora.

Seria com dir-los pirates gastronòmics als qui cuinen sense comprar llibres de receptes.

Com caldrà dir-ho?: El fet que recopile música per internet i que això faça de mi un melòman, em provoca molt més interès per a acudir a concerts i per comprar els originals del que més m'ha agradat. Només en el deliri insaciable de la indústria discogràfica es pot pensar que la gent haja de comprar els milers de discos als quals tens accés ara per escollir, quan decidisc consumir.

És fals dir que compartir ens farà perdre l'estima pels creadors i els originals.

A cas s'ha deixat de vendre el Quixot perquè siga de domini públic? A cas s'ha deixat de vendre perquè els pares poden passar la còpia del Quixot que havia estat dels avis als seus fills?

A cas es deixarà d'anar a les estrenes d'Almodóvar i a commoure's allí -els qui es commouen en les estrenes d'Almodóvar-? Deixarà Almodóvar de ser milionari? Segurament no. Una mica menys milionari? De debò la població sencera ha de preocupar-se per les fluctuacions en la fortuna d'Almodóvar?

Sens dubte la cultura, com ha estat sempre i sempre serà, seguirà produint comunitat, emocions i riquesa i també inversions. Seguirà copiant-se a si mateixa per a produir nous originals, seguirà convocant a la gent allí on es manifeste.

Ara, en l'era digital, seguirà havent més i més gent que es dedique a la cultura amb el que aprenga directament d'uns altres a través de la xarxa.

No es perd l'estima als creadors, tot el contrari, són persones més properes, són els nostres mestres quotidians, som nosaltres mateixos.

El que sí està passant és que estem perdent l'estima als intermediaris.

PARLEM DONCS DELS INTERMEDIARIS: LA (RE)CONVERSIÓ

La indústria cultural fins fa poc era el principal intermediari entre l'artista i el seu públic. Aquest intermediari ara és internet.

Vivim el període de major producció i consum de mitjans audiovisuals de la història.

En la meva butxaca puc dur un reproductor d'mp3 amb milers de cançons. A través de MySpace escolte les novetats dels grups musicals de qualsevol lloc recòndit del món.

Vol això dir que estiga perjudicant la difusió de la cultura?

Les oportunitats de negoci derivades del major consum audiovisual de la història són immenses,

però les regles del joc impliquen un usuari actiu que accedeix directament a la informació prescindint del lent i costós sistema d'intermediaris.

En l'era del consumidor-productor, en la qual per sort tot el món pot accedir fàcilment a la cultura i als seus mitjans de transmissió i producció, la indústria cultural tal com la coneixem ara ha arribat a un atzucac i ha de reconvertir-se.

La reconversió d'aquesta indústria ha de ser assumida per les mateixes empreses de forma -com el mateix nom indica- emprenedora, invertint en les noves possibilitats en lloc d'intentar frenar el seu desenvolupament, sense impedir, com està ocorrent ara, la competència lleial i la creació de nous llocs de treball.

Tampoc la ciutadania hem de pagar -i menys en temps de crisi- aquesta reconversió ni en termes econòmics, amb cànons indiscriminats i de dubtosa justificació legal, ni paralitzant el desenvolupament de tota la societat, destruint el seu ecosistema creatiu, en un moment de florida cultural mai viscut fins ara.

LAMENT DE PLORAMORTS: BAIXEN LES VENDES DE DISCOS

Pot ser.
Però no baixen les possibilitats d'emprendre i de guanyar diners (que al final és el que els preocupa).
Un exemple: Rodolfo Chiquilicuatre ha ingressat milions d'euros sense vendre un sol disc, gràcies sobretot a la venda de politons i als milions de visites als seus vídeos i a les reinterpretacions populars en llocs com Youtube. Hagués existit un fenomen com aquest sense l'existència d'internet i la tecnologia mòbil? Algú pot tenir el morro de dir que no ha generat diners? Qui ha distribuït principalment aquest producte sinó els consumidors?

La indústria cultural reconvertida seguirà guanyant, està clar.

S'estan venent menys discos? Sí. També es venen menys cassets.

És absurd que la indústria cultural pretenga mantenir el seu negoci tal qual, com si internet no hagués estat inventat.

És mentida que estiga en crisi. Cada any la SGAE té un rècord de beneficis històric. Mentre un lament de ploramorts plora per les pèrdues que provoquem els usuaris d'internet per alguna cosa que en cap llei espanyola està tipificat com delicte, les entitats de gestió viuen la seua edat d'or.

Quan en el TopManta el grup que ningú coneix estiga al costat de Madonna serà el moment en el qual els beneficis de la cultura seran per fi repartits de forma més justa: Madonna seguirà venent milions de discos i viatjant amb avió privat -potser una mica més petit- i el grup desconegut, que mereix que siga reconegut el seu talent sense passar pels criteris de rendibilitat de cap empresa, tindrà la possibilitat de créixer i fer-se conèixer, tenir públic en els seus concerts, generant cultura, coneixement i economia.

EL LUCRE CESSANT ÉS EL CONTE DE LA LLETERA (i la cultura és la llet)

Allò digital és la memòria de l'època en la qual vivim. Si compre un disc, un llibre o veig l'emissió pública d'un producte de consum tinc tot el dret del món a copiar-lo de forma privada i sense ànim de lucre econòmic i a compartir-lo.

Seria absurd i impossible que després d'anar al cinema, pretengués oblidar els records de la pel·lícula que acabem de veure. Más absurd seria haver de pagar cada vegada que la contem. Atacar la còpia digital és com impedir contar records, impedir que es replique allò escoltat, impedir prestar un llibre a un amic o impedir taral·lejar una cançó. És, en definitiva, prohibir la comunicació en l'era de la comunicació. Curiós, no?

Una de les pedres angulars del lament de ploramorts de la indústria és el concepte de lucre cessant. La teoria és la següent: si descarregue una cançó no estic comprant-la, ergo existeix un ingrés que deixa de produir-se que es denomina lucre cessant.

Fem números:

He comprat (sí, comprat) un reproductor mp3 amb capacitat per a 40.000 cançons. Si hagués d'omplir-lo adquirint els temes musicals a través d'una plataforma de venda online, com iTunes, el preu mig de la qual és d'1 euro per tema, em costaria 40.000 euros. Però com consumidor responsable, hauria de comprar els discos complets dels meus artistes favorits a través del petit comerç, per exemple en la FNAC (nota: això és un acudit, el petit comerç musical va tancar fa 20 anys). Un disc novetat té un preu aproximat de 22 euros, el que suposaria un desembors de 88.000 euros, uns 15 milions de les antigues pessetes.

Descobrim aterrits que l'objecte de major valor que tenim és el contingut del nostre mp3, i deixem de dormir, espantats, pensant en hordes de lladres que podrien robar el nostre preuat tresor. Però tot això no és més que una mentida o, millor dit, un somieig: el de la lletera que amb el càntir en el cap va calculant els beneficis del seu negoci abans de vendre'l en el mercat. Els càlculs de la indústria cultural i de les entitats de gestió són absurds, simplistes i malintencionats. Si fossen realistes, tindríem fortunes en la butxaca, seríem mileuristes milionaris que en uns quants bits emmagatzemem tot i res.

Una de les lleis bàsiques de l'economia (sobretot en les matèries que no són de primera necessitat) és que el preu d'un producte és aquell que els seus usuaris estan disposats a pagar. Aquesta avidesa desbocada de la indústria per extreure beneficis de tot el que es mou no és conscient que aplicant els seus plantejaments restrictius de gravar econòmicament qualsevol intercanvi, moriria de sed víctima dels seus propis desitjos.

En l'època en la qual vivim, en el que sí som rics és en informació i cultura. Tenim cotes de llibertat d'expressió com mai abans s'havia imaginat. Gràcies al P2P, podem arribar a ser milionaris en milions d'audiència a la qual contar les nostres reflexions, cantar-los una cançó o amb les quals escoltar tots junts l'últim disc de l'Amy Winehouse per a després escriure alguna cosa totalment diferent. Aquesta és la riquesa social de la qual volem parlar, del tipus de societat que construeix, del tipus de creadors que genera i dels beneficis que produeix.

VENENT EL COTXE PER A COMPRAR GASOLINA

Servisca un exemple:

Tele5 es querella amb Youtube perquè no està contenta amb que fragments dels programes que emet siguen penjats en la xarxa pels internautes (alguna cosa que, per altra banda, està reconegut com "dret de cita"). De què no està contenta?.

Potser que un programa que ja ha emès ho replique la gent en la seua memòria -YouTube és "una memòria digital", un arxiu col·lectiu dels usuaris- aportant a Tele5 més i més publicitat i audiència? O es queixa dels diners que no ingressa quan la gent torna a veure el fragment sense generar-li el benefici que, si no fos gratuït tornar a veure el fragment, mai es generaria?

Els usuaris són els seus millors publicistes. Ho fan bé i gratis. Si Tele5 hagués de fer ella mateixa aquesta explotació, segurament no li eixiria tan rendible.

Aquesta és l'obsessió pel lucre cessant: voler vendre el cotxe per a comprar gasolina.

MAI MÉS SENSE P2P

La xarxa, en contra del que s'intenta aparentar, està plena d'autors. Només una part ínfima d'ells

té alguna relació amb la indústria cultural.

Si es criminalitzen les xarxes P2P perdem tots: perdem en llibertat, perdem en privadesa (no és ciència ficció: recentment YouTube ha estat condemnat a revelar les identitats de milions dels seus usuaris per a protegir els beneficis "cessants" de la multinacional Viacom), perdem en riquesa i en llibertat d'expressió. Ho sap tot el món. Per què cal seguir repetint-ho?Quins interessos s'estan defenent?

Els qui pretenen aplicar el model Sarkozy, que criminalitza compartir arxius en la xarxa (P2P), ni tenen en compte als milers d'autors que llicencien les seues obres amb llicències lliures ni tenen en compte la privadesa de tots els usuaris en la xarxa ni els beneficis per a la democràcia que comporta la ruptura del control sobre la informació. És a dir, la major eina de comunicació que ha creat l'ésser humà, la biblioteca de Babel sempre somiada, pot passar a ser la major forma de control social mai creada.

Al restringir les xarxes P2P no s'està defenent a uns pobres autors milionaris i a la desvalguda indústria de l'entreteniment, sinó limitant, fragmentant i duanitzant l'eina que ha canviat la manera d'entendre el món.

De debò volem seguir l'exemple de Pakistan, Xina, França o Sudan?

Volem viure en un país on els governants tenen pors als seus ciutadans?

Consentirem que Micky Mouse condicione el futur del coneixement i la cultura?

Per tot això DEMANEM:

7 mesures necessàries i urgents per a protegir i impulsar la societat del coneixement en benefici de tots (tots de debò ;])

1. Considerar qualsevol retallada a les xarxes d'intercanvi d'arxius (xarxes P2P) com un acte d'obscurantisme i un atemptat contra els drets democràtics fonamentals garantits per la nostra constitució i per innombrables tractats internacionals que l'estat espanyol ha ratificat. Els nostres drets al coneixement, a l'aprenentatge, a l'accés a la cultura i a la llibertat d'expressió es veurien greument soscavats si es limitassen les eines de les quals disposa actualment la societat.

2. Que les entitats de gestió passen a ser el que són: entitats privades que gestionen NOMÉS I EXCLUSIVAMENT els "comptes" dels seus socis o siga els drets d'explotació per una part dels artistes. Que, com tota entitat privada, es permeta la lliure competència i que en cap concepte es consentisca que entitats privades furguen en la privadesa i en les butxaques dels ciutadans i menys que s'utilitzen béns i sòl públic per als seus beneficis privats (com l'exemple de la Torre de la Música de València).

3. Que els creadors siguen pagats de forma equitativa siguen o no socis d'entitats de gestió. Que els artistes cobren, si així ho desitgen, principalment per la seua creació i no per l'explotació que genera.

4. Abolició immediata del cànon digital, impost que sanciona indiscriminadament la ciutadania en nom de la "compensació" a la creació per un delicte que no és tal, quan, en realitat, és recaptat en benefici de poques persones privades que rares vegades són creadors i menys d'alguna cosa que estiga relacionat amb la Cultura. Pagar per ser sospitós és propi de les dictadures.

5. Que una obra passe a ser de Domini Públic en uns terminis beneficiosos per a la creació i la societat. Permetre que més d'una generació visca del treball d'algú, és un forma de fomentar el parasitisme i l'estancament creatiu, desactivant la reinversió i més considerant que una mesura pensada per a afavorir a les persones en realitat beneficia principalment grans multinacionals que

desvirtuen la creació primigènia. Demanem el pas al domini públic en un període de temps raonable, depenent del tipus de creació, amb un màxim de 30 anys.

6. Defendre el dret “a cita” com vehicle de creixement democràtic de la societat de la informació.

7. Eliminar el concepte de “lucre cessant” en tot el que concerneix a la producció cultural.

I una cosa més:

Perquè la cultura lliure i col·laborativa és la Cultura de la nostra època, perquè és un fet, perquè ja no hi ha tornada enrere…

ANEXE:
Apunts sobre la idea de cultura lliure - Què és la cultura de la era digital

S'ha dit:
"Que las empresas tengan especial influencia en la poli_tica significa que la democracia esta_ enferma. El
propo_sito de la democracia es asegurarse de que los ricos no tengan una influencia proporcional a su
riqueza. Y si tienen ma_s influencia que tu_ o que yo, eso significa que la democracia esta_ fallando. Las
leyes que se obtienen de esta forma no tienen autoridad moral, sino la capacidad de hacer dan_o."
Richard Stallman (fundador de la Free Software Foundation)
“Creo que todos en este planeta tenemos un problema realmente serio, el que la Industria de los
contenidos y la Industria de los medios se han integrado de tal manera que las mismas entidades que
crean entretenimiento tambie_n controlan la infraestructura de las telecomunicaciones. Y tienen un modelo
de informacio_n basado en los bienes industriales. Creen que no hay ninguna distincio_n significativa entre
una idea y una tostadora, lo cual es una equivocacio_n. Pero pueden imponer esa nocio_n de una forma
francamente efectiva en virtud de su propiedad de las propias redes de distribucio_n, a trave_s de las cuales
viajan esas mismas ideas. Poseen las redes y creen que poseen las expresiones, los contenidos. Y ahora
mismo es esta integracio_n monopoli_stica de la Industria de los medios contra lo que constantemente
lucho.”
John Perry Barow (co-fundador y presidente ejecutivo del Electronic Frontier Foundation)
“La cultura libre no se define en relacio_n a sus 'enemigos' (SGAE, RIAA, Microsoft y, en general, los
llamados "guerreros del copyright"), sino a la nocio_n de libertad y de procomu_n, es decir, de los bienes
comunes, cuyo papel es cada vez ma_s importante en la produccio_n econo_mica, social y cultural. La
cultura libre no es capitalista ni tampoco anticapitalista, sino que resitu_a lo que llamamos produccio_n
creativa, que pasa de un contexto exclusivamente mercantilista, estatal o privativo a otro ma_s amplio, el
de nuestra vida social y nuestra cultura poli_tica (como individuos y como ciudadanos), que no excluye el
mercado pero tampoco lo supedita todo a e_l.”

Miquel Vidal (sindominio.net - barrapunto.com)
“No creemos que una actitud digital hoy sea "menos visible" en un escritor. El paso de la Olivetti al procesador de textos, que podri_a considerarse que acabo_ al inicio de los an_os noventa, ya habi_a revolucionado el modo de componer un texto. El crecimiento de la red ha hecho el resto. La "recursividad" de la escritura (esto es, la posibilidad de modificarla infinitas veces sin destruir el soporte provisional, "poner en blanco", tirar a la papelera, etc.), el final del "bloqueo del folio blanco", la funcio_n corta-y-pega, la rapidez con la que se puede mandar el texto a otras personas para tener una opinio_n, la facilidad con la que se pasa del archivo al libro (¡antan_o el manuscrito era recompuesto en una plancha en caracteres de plomo!), la mayor interaccio_n entre escritores y lectores a trave_s del e-mail, blog, sitios dedicados ... Todo esto cambia radicalmente la psicologi_a del escribir, el acercamiento a la palabra. Restituye al escribir su dimensio_n social.”
Wu Ming Foundation (escritores)
“Si el quiosquero de tu barrio te llamara delincuente a la primera de cambio, estoy seguro de que dejari_as de comprarle. ¿Por que_ es distinto cuando quien lo hace es una empresa mastodo_ntica o un superventas? ¿Por que_ comprar discos o ir a conciertos de quien llama a sus fans "gentuza" o "ladrones" como hizo Aurora Beltra_n? Si las multinacionales esta_n demandando en EEUU a miles de personas por usar los aparatos que en ocasiones han sido fabricados por ellas mismas, ¿no es hora de decir basta? ¿Tiene sentido que financies a los que dicen que utilizara_n sus recursos econo_micos para encarcelarte? La mera dignidad ciudadana exige poner el freno y dejar de comprar a quien quiere ponerte entre rejas.”
David Bravo (abogado, autor de Copia este libro, 2005)
“Dado que la digitalizacio_n y la intercomunicacio_n en red nos permiten nuevos modos de comercializacio_n, y dado que ha quedado suficientemente demostrado que el acceso gratuito a las obras no so_lo no disminuye su valor de comercializacio_n sino que lo incrementa, se deberi_a centrar el debate en co_mo modificar los modelos de negocio de modo que garanticen ingresos mayores a los Creadores (a la vez que se eliminan intermediarios innecesarios y oligopolios contrarios a la libre Competencia) en vez de ver co_mo criminalizar al Consumidor, o co_mo restringir sus derechos.”
Jorge Cortell (presidente de la Sociedad de la Universidad de Oxford Valencia)
“Lo que llaman negocio de mu_sica, no es hoy sin embargo el negocio de crear mu_sica. En algu_n punto del camino se transformo_ simplemente en el negocio de vender CD en estuchitos de pla_stico, un negocio que tiene los di_as contados. Pero esto no es una mala noticia para la mu_sica, y tampoco lo es para los mu_sicos. En realidad, con todas las vi_as que se han abierto para llegar a la audiencia, nunca hubo tantas oportunidades para los artistas”
David Bryne (mu_sico)
“El mayor constren_imiento a nuestras futuras libertades puede venir no del gobierno sino de los

departamentos legales de las corporaciones, que trabajara_n para proteger, por la fuerza, lo que ya so_lo
podra_ ser protegido por la eficiencia pra_ctica o por el consentimiento social general. Es ma_s, cuando
Jefferson y sus colegas iluministas disen_aron lo que devino en la ley americana del copyright, su objetivo
primario era asegurar la vasta distribucio_n del pensamiento, no del lucro.”
Gilberto Gil (mu_sico y Ministro de Cultura de Brasil)
“Cultura libre es sobre los problemas que Internet causa incluso despue_s de haber apagado el mo_dem. Es
una discusio_n sobre co_mo las batallas que se luchan hoy en relacio_n a la vida en Internet afectan a "la
gente que no esta_ conectada" de un modo crucial. No hay interruptor que pueda aislarnos del efecto de
Internet...”
“Venimos de una tradicio_n de "cultura libre", no necesariamente "gratuita" en el sentido de "barra libre"
(por tomar una frase del fundador del movimiento del software libre), sino "libre" en el sentido de "libertad
de expresio_n", "mercado libre", "libre comercio", "libre empresa", "libre albedri_o" y "elecciones libres". Una
cultura libre apoya y protege a creadores e innovadores. Esto lo hace directamente concediendo derechos
de propiedad intelectual. Pero lo hace tambie_n indirectamente limitando el alcance de estos derechos,
para garantizar que los creadores e innovadores que vengan ma_s tarde sean tan libres como sea posible
del control del pasado. Una cultura libre no es una cultura sin propiedad, del mismo modo que el libre
mercado no es un mercado en el que todo es libre y gratuito. Lo opuesto a una cultura libre es una
"cultura del permiso"--una cultura en la cual los creadores logran crear solamente con el permiso de los
poderosos, o de los creadores del pasado--”
Lawrence Lessig (autor de Cultura Libre, 2004 y fundador de Creative Commons)
”Sin miedo a equivocarnos podemos decir que los procesos de produccio_n de la creacio_n arti_stica
contempora_nea dependen casi exclusivamente de recursos pu_blicos. Por esa razo_n, al hablar de dinero
pu_blico, precisamente, se hace del todo necesario considerar fo_rmulas de acceso abierto, de circulacio_n
libre del conocimiento, en lugar de modos restrictivos de gestio_n de la cultura. Si en el mercado libre,
copyleft puede plantearse como «una» opcio_n, en lo pu_blico, copyleft deberi_a constituirse como «la»
opcio_n.”(...)
Natxo Rodriguez en Copyleft, Manual de Uso
Somos testigos del mismo feno_meno que Michel Faraday observo_ por primera vez a comienzos del siglo
XIX. Envuelve una bobina alrededor de un ima_n, haz girar el ima_n. La corriente ele_ctrica fluye al cable.
Uno no se pregunta «¿cua_l es el incentivo de los electrones para salir de casa?» Es una propiedad del
sistema, inherente y emergente, tenemos un nombre para ella: la llamamos induccio_n. Si envuelves
Internet alrededor de cada mente del planeta, haces girar el planeta. No es correcto preguntar: «¿Cual es
el incentivo de la gente para crear?», hay que pensar que la creacio_n es una propiedad

emergente de las
mentes humanas conectadas, es caracteri_stica estructural de la mente humana.
Eben Moglen, Software Freedom Law Center
Siempre Moglen sobre prevencio_n de la “pirateri_a”:
“Lo que no explicaron fue co_mo se deberi_a llamar a la institucio_n en la que se explicari_a a los nin_os que
esta_ mal compartir informacio_n; parece improbable que se pueda seguir llamando escuela a un sitio
semejante.”
“Un dirigente de Microsoft dijo: «La salud de la industria del software [propietario n.d.A.] depende de una
propuesta muy simple: nunca ensen_es a nadie el co_digo fuente de nada».
Pero un sistema cuya continuidad depende de la universalizacio_n de la ignorancia para provecho privado
es un sistema inmoral. Destruirlo es simplemente un paso ma_s en la larga historia de la lucha por la
libertad.”
...